

பிரசுந்தம்

தொகுதி 80

மார்ச்சு 1986

பகுதி 1

— உள்ளே —

- ஆசிய ஜோதியும் ஆங்கில மூலமும்
- கடல் கடந்த கண்ணன்
- நாவலாசிரியர் ஜயஸங்கர் பிரசாத்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் - மதுரை - 1

ஆசிரியர் என். எஸ். முத்துமலைச்சாமி பி.ஏ.பி.எல்.

செந்தமிழ்

தொகுதி 80

மார்ச்சு 1986

பகுதி 1

உள்ளே

எண்

பொருள்

பக்கம்

முன்னுரை

1. ஏலூர்தி வானியல்
—மெ. மெய்யப்பன் 1
2. ஆங்கிலத்திலேயே எழுதும் தமிழர் 8
3. நூல் மதிப்புரை 9
4. ஆசியஜோதியும் ஆங்கில மூலமும்
—பழநி. அரங்கசாமி 10
5. செயற்கை இரத்தம் 20
6. கடல் கடந்த கண்ணன்
—பி. ஆர். ஸ்வாமி 23
7. நாவலாசிரியர் ஜயஸங்கர் பிரசாத்
—செல்வி, சரஸ்வதி, எம்.ஏ. 30
8. அறிவியலும் ஆன்மீகமும்
—D. சாவித்திரி 35

ஆசிரியர் பக்கம்

முன்று அறிவியல் கட்டுரைகளைத் தாங்கி வரும் இந்த இதழ் பெரிதும் வரவேற்கப்படும் என்று கருதுகிறோம். ஒப்பிலக்கியம் என கருத்தாகும். ஆர்னால்டு பற்றிய கட்டுரையோடு, கிருஷ்ணாய இயக்கம் பற்றிய தொடர் கட்டுரையும் இவ்விதழை அணி செய்கின்றன. மதிப்புரைக்கு வந்துள்ள ஏனைய நூல்கள் குறித்த கருத்துரை அடுத்த இதழில் இடம் பெறும். செந்தமிழைக் கண்ணுறும் தமிழன்பர்கள் தாங்களும் படித்து பிறரையும் படிக்கத் தூண்டுவதோடு இதழின் வளர்ச்சிக்கு ஏற்ற ஆக்கப் பூர்வமான செயற்பாடுகளைக் குறித்தும் எழுத வேண்டுகிறோம்.

— ஆசிரியர்

ஏவுர்தி வானியல்

முனைவர். மெ. மெய்யப்பன்

இயற்பியல் பேராசிரியர்

மன்னர் சரபோசி அரசுக் கல்லூரி

தஞ்சாவூர் - 5.

பரந்து விரிந்து கிடக்கும் இப் பேரண்டத்தில் எங்கும் சிதறிய-வாறு காணப்படும் சூரியன் போன்ற விண்மீன்கள், அவற்றை வலம் வந்தவண்ணமிருக்கும் கோள்கள் ஆகியன பற்றி பிற விண்ணியல் உறுப்புக்களினால் உமிழப்படும் மின்காந்த அலைகளைக் கொண்டே அவை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. இந்த அறிவியலையே இன்றைக்கு நாம் வானியல் என்கிறோம். வெறும் கப்புலனுக்கு உள்ளாகும் ஒளி அலைகள் வானியல் ஆராய்ச்சிகளுக்கு பயன்பட்ட காலம் மாறி இன்று நீண்ட நெடுக்கைக்கு உட்பட்ட மின்காந்த அலைத் தொகுப்பில் உள்ள அகச்சிவப்பு, புற ஊதா, எக்ஸ் மற்றும் காமாக் கதிர்கள் ஆகியவையும் இன்றைய ஆய்வுக்குப் புதிய வழிமுறைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன. பேரண்ட வெளியிலிருந்து வரும் இம் மின்காந்த அலைகள் பூமியைச் சுற்றி ஏறக்குறைய 200 கிலோமீட்டர் தடிப்புள்ள வளி மண்டலத்தின் பல அடுக்குகளை ஊடுருவிச் செல்லும் போது பெருமளவு உட்கிரகிக்கப்பட்டு விடுகின்றன. பூமியை எட்டும்போது அவற்றின் செறிவு மிகக் குறைவாக இருப்பதால், ஆய்வுகளிலிருந்து முழுமையான தெளிவு பெறுவது இயலாததாக இருக்கின்றது. இதற்காக வளி மண்டலத்திற்கு அப்பால் இருந்து வானியல் தொடர்பான ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகின்றது. பலூன்களும், ஏவுர்திகளும் இதற்குப் பெரிதும் பயன்படுகின்றன. ஹைட்ரசன், ஹீலியம் போன்ற இலேசான வாயுக்களைப் பெரிய பெரிய பலூன்களில் அடைத்து தக்க ஆய்வுக்கருவிகளைப் பொருத்தி வளி மண்டலத்தில் விட்டு விடுகின்றார்கள். இவை உயரச் சென்று வானத்தில் பறப்பதால், வளி மண்டல உட்கிரகிப்பு ஓரளவு தவிர்க்கப்படுகின்றது. பொதுவாக பலூன்கள் 30 கிலோமீட்டர் வரை மேலெழும்பிச் சென்று பயன் தரத் தக்கன. இன்னும் கூடுதலான உயரங்களில் மேற் கொள்ளப்பட வேண்டிய ஆய்வுகளுக்கு ஏவுர்திகளும், செயற்கைக் கோள்களும் நற்பயனளிக்கின்றன ஏவுர்தி-

களில் திரவ அல்லது திண்ம எரிபொருட்களை எரித்து, அதனால் வெளிப்படும் வெப்பமிக்க வாயுவை சிறிய தூம்பு வாய் (nozzle) வழியாகச் செல்லுமாறு செய்கின்றார்கள். அப்போது ஏலூர்தி, ஈர்ப்பு விசைக்கு எதிராக உந்தப்பட்டு மேலெழும்பிச் செல்கின்றது. வானியல் ஆய்வுகளுக்குப் பயன்படும் ஏலூர்திகள், மீ விசும்பாய்வு ஏலூர்தி (Sounding Rocket) களாகவும், செயற்கைக் கோள்களை விண்வெளியில் செலுத்தப் பயன்படுகின்ற ஏலூர்திகளாகவும் உள்ளன. மீ விசும்பாய்வு ஏலூர்திகள் 250 கிலோமீட்டர் உயரம் வரை செல்ல வல்லன. செயற்கைக் கோள்களை விண் வெளியில் செலுத்தப் பயன்படுகின்ற ஏலூர்திகள் பல அடுக்குகள் கொண்டதாக இருக்கும். பூமியின் ஈர்ப்பு எல்லையை விட்டு அப்பால் செல்லவும் இவற்றால் இயலும்.

ஏலூர்தி வானியல் இரண்டாம் உலகப் பெரும் போரின் ஓர் ஆக்கப் படைப்பு எனலாம். 1946 - ஆம் ஆண்டில் v-2 என்ற சேர்மானியர்களின் ஏலூர்திகளைப் பிடித்த பின்பு, அதை வானியல் ஆய்வுகளுக்குப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினார்கள். அது முதற்கொண்டு ஏலூர்தி வானியல் வளர்ச்சியுற்று வருகின்றது. இன்று இத்துறையில், அமெரிக்கா, ருஷ்யா, இங்கிலாந்து, பிரான்சு, சீனா மற்றும் இந்தியா போன்ற நாடுகள் ஈடுபட்டு முன்னேற்றம் காட்டி வருகின்றன. வானியல் ஆய்வுகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் மீ விசும்பாய்வு ஏலூர்திகளை அமெரிக்காவில் வான் தேனி என்று பொருள்படும் ஏரோபி ITO (Aerobee ITO) நைக்காசன் (Nike cajun) மற்றும் நைக் அப்பாசி (Nike Apache) எனப் பெயரிட்டு அழைக்கின்றார்கள். மீ விசும்பாய்வு ஏலூர்திகளை பிளாக் பிராண்ட் (Black Brant) என்று கனடாவிலும், ஸ்கைலார்க் (Skylark) என்று இங்கிலாந்திலும், வீரோனிக் (Veronique) என்று பிரான்சிலும், ரோகினி (Rohini) என்று இந்தியாவிலும் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

மீ விசும்பாய்வு ஏலூர்திகளை வானியல் ஆய்வுகளுக்குப் பயன்படுத்துவதில் இரண்டு சிக்கல்கள் உள்ளன. மீ விசும்பாய்வு ஏலூர்திகளை உயரச் செலுத்தியபின்பு, ஆய்கருவிகளடங்கிய அதன் சிறப்புப் பாரத்தைப் (Pay Load) பத்திரமாக திரும்பப் பெற எளிய, இயலக் கூடிய தொழில் நுட்பம் வேண்டும். இதற்கு வான் குடைகள் (Para chutes) பயன்படுத்தப்படுகின்றன. எடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டிய ஆய்கருவிகள் எவ்வளவு நுண்ணிய அள

வினதாகவும், நுட்ப மிக்கதாயும் இருக்கின்றனவோ அவ்வளவு மீ விசம்பாய்வு ஏலூர்திகள் சிறப்பாய்ச் செயல்படுகின்றன.

ஏலூர்தி வானியலில் சூரிய ஆராய்ச்சிகள்

பூமியிலிருந்து கொண்டு சூரியக் கதிர் வீச்சுக்களை ஆராய்ந்த போது, அதன் நிறமாலையில் 2900°A (A° -ஆங்ஸ்ட்ரம் அலகு) வரைதான் காணப்பட்டது. 1946 ஆம் ஆண்டில் ஏலூர்திகளைச் செலுத்தி ஆய்வுகளை மேற் கொண்ட போது இதன் எல்லை 2100A வரை நீண்டது. விளிம்பு விளைவுக் கீற்றணி (diffraction grating) காணிகள் (detectors), பிராக் படிசு நிறமலைமணி (Bragg crystal) spectrometer இவற்றைக் கொண்டு 0.5A° வரை அளவிட்டறிந்திருக்கின்றார்கள். மின்னணுவியல் துறையின் (Electronics) வளர்ச்சியினால் இதைவிடக் குறைந்த அலைநீளமுள்ள அலைகளையும் அளவிட்டறிய முடிகின்றது. இவ்வாய்வுகள் சில புதிய உண்மைகளைப் புலப்படுத்தியிருக்கின்றன. பிரான்ஹோபர் (Fraunhofer) வரிகளுடன் (உட்சுவர் அலைகள்) கூடிய அலைத் தொடர் (continuum) கட்புலனுக்கு உள்ளாகும் பகுதியில் சிறப்பாகக் காணப்படுகின்றது பிரான்ஹோபர் வரிகளுடன் கூடிய அலைத் தொடர் போதுவாக 2085°A வரை காணப்படுகிறது. இதற்கு அப்பால் அலைத் தொடரில் ஒரு சில உட்சுவர் வரிகள் மட்டுமே காணப்படுகின்றன. உமிழ் வரிகள் அதிகமாக உமிழப்பட்டு, உட்கவர் வரிகள் மீது கவிந்திருக்கின்றன என்பதால் இப்பகுதி வேறுபட்டதாகத் தோன்றுகிறது என்று கருதுகின்றார்கள். 1530°A அலை நீளத்திற்கும் கீழே உட்கவர் வரிகள் ஒன்று கூடக் காணப்படவில்லை. நிறமாலையின் இப்பகுதி, 4400 டிகிரி கெல்வின் வெப்பநிலை கொண்டுள்ள சூரிய வளி மண்டலத்தின் குளிர்ச்சியான பகுதிகளிலிருந்து தோன்றியிருக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்திருக்கின்றார்கள் 700 முதல் 36°A வரையுள்ள அலைகள் சூரியனின் ஒளி வட்டத்திலிருந்தும் (continua), உபர் நிற மண்டலப் பகுதி (chromosphere) களிலிருந்தும் வருகின்ற உமிழ் வரிகளாகும். 10°A க்கும் குறைவான அலை நீளமுடைய எக்ஸ்கதிர்கள் சூரியக் கரும்புள்ளிகளிலிருந்து வெளிவருகின்றன. சூரிய நிறமாலை வரைவிகளைக் (Spectrohelio-graphy) கொண்டு, சூரியனின் புற மண்டலப் பகுதிகளைப் படம் பிடித்துப் பார்த்த பொழுது, குறுகிய அலை நீளங்களைப் பொருத்த மட்டில், சூரியன் சமச் சீரற்றதாக விளங்

சூரியன் திடீரென்று சூரியத் தீப்பிழம்பு (Solar flare) ஒரு சூரியக் கரும் புள்ளிக்கு அருகிலேயே ஏற்படுகின்றது என்பதையும், சூரியக் கரும் புள்ளிப் பகுதிகளில் காந்தப் புல வலிமை மிகமிக அதிகமாக இருக்கின்றது என்பதையும் எவூர்தி வானியல் மூலம் கண்டறிந்திருக்கின்றார்கள். சுமார் 150 மில்லியன் கிலோ மீட்டருக்கு அப்பால் உள்ள இந்த சூரியக் கரும் புள்ளிகளின் இயக்கங்கள், பூமியின் பருவ காலங்களில் குறிப்பிடும்படியான மாற்றத்தை உண்டு பண்ணுகின்றன என்பதால் இவை தொடர்பான ஆராய்ச்சிகள் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகின்றன.

நமக்கு ஓரளவு மிக அருகாமையில் இருக்கக்கூடிய விண்மீன் சூரியன் மட்டும் தான். பிற விண்மீன்களைப் பற்றிய ஆய்வுகளுக்கு சூரியனைப் பற்றிய ஆய்வே முன்னோடி, என்பதால், அவ்வராய்ச்சிகளைத் துல்லியமாகவும், அய்யத்திற் கிடமின்றியும் செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும். எவூர்தி வானியல் இதற்குப் பெரிதும் துணை புரிகின்றது என்றால் அது மிகையாகாது.

சூரியனைத் தவிர பிற விண்மீனியல் உறுப்புக்களுக்கு எவூர்தி வானியல் முறைகள் கடினமானது மட்டுமின்றி, அளவிடக்கூடிய குறைந்த உணர்வு துட்பமுடையதாகவும் இருக்கின்றன. எனினும் வானியல் ஆராய்ச்சிகளில் இதன் பங்கு முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகின்றது. எக்ஸ் கதிர் உமிழ் விண்மீன்கள் (x-ray star) இப்பேரண்டத்தில் இருக்கலாம் என்ற உண்மையை முதன்முதலில் எவூர்தி வானியல் தெரியப்படுத்தியிருக்கின்றது என்பதை இங்கு சுண்டு குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம்.

மிகக் குறைந்த பிறழ்ச்சியுடன் கூடிய ஒளியியல் அமைப்புக்களினால் சில விண்மீன்களின் குறிப்பாக அதிக வெப்பநிலையில் இருக்கின்ற விண்மீன்களின் நிறமாலை ஆராயப்பட்டது. ஓரியன் (Orion) விண்மீன் முகிற்கூட்டத்தில் உள்ள வெப்பமிக்க பெரிய விண்மீன்களை ஆராய்ந்த பொழுது, அதனால் உமிழப்படும் புற ஊதாக் கதிர்கள் டாப்ளர் பெயர்ச்சிக்கு (Doppler shift) உட்படுகின்றன என்பது தெரிய வந்தது. இது அதன் குறைந்தது கொண்டே வருகின்றது என்பதையும், இறுதியாக அது ஒரு சிறு வெள்ளை விண்மீனாக (white dwarf) மாறலாம் என்பதையும் தெரியப்படுத்துவதாக இருக்கின்றது.

ஏரோபி ஏவுர்திகள் விண்வெளியில் இருக்கும் எக்ஸ்கதிர் மூலங்களை நன்கு புலப்படுத்திக் காட்டியிருக்கின்றன. 1962 ஆம் ஆண்டில் Sco x-1 என்று குறிப்பிடப்படும் தேள் வடிவ மீன் முகிற் மண்டலம் (Scorpion) ஓர் எக்ஸ்கதிர் உமிழ் மூலமாக இருப்பது அறியப்பட்டது. ஏறக்குறைய 100 ஒளி ஆண்டுகளுக்கு அப்பால் உள்ள இது தன் ஆற்றலை 99.9 சதவீதம் எக்ஸ்கதிர்களாக உமிழ்கின்றது. இதன் கண்டுபிடிப்பு ஏவுர்தி எக்ஸ்கதிர் வானியலுக்கு (Rochet x-ray astronomy) வழி வகுத்தது. 1968-ல் எக்ஸ்கதிர்களை உமிழும் மாறொளிர் விண்மீன் (pulsar) களைக் கண்டு பிடித்திருக்கின்றார்கள். மாறொளிர் விண்மீன் என்பது மாறிமாறிப் பிரகாசிக்கும் ஒரு சுழலும் நியூட்ரான் விண்மீனாகும் (Neutronstar) இவைகளைப்பற்றிய ஆராய்ச்சிகளினால், அண்டத்தின் பிறப்பு மற்றும் அதன் இறுதிநிலை ஆகியவை பற்றி ஓரளவு ஊகித்தறிய முடிகின்றது.

ஏவுர்தி வானியலில் புவிபியல் ஆய்வுகள்

ஏவுர்தி வானியலைக் கொண்டு, பூமியின் அயன மண்டலம் (Ionosphere), துருவ ஒளி, பூமியின் புற வளி மண்டலப் பகுதியில் காணப்படும் உட்சேர்க்கை (composition) போன்றவற்றை ஆய்ந்தறிய முடிகின்றது. சூரியனின் சில உமிழ் வரிகள் எங்ஙனமவளி மண்டலத்தில் மெலிவடைகின்றன என்பதை மதிப்பிட்டு இதை அறிகின்றார்கள். அயன மண்டலத்தின் தோற்றம் மற்றும் சூரியக் கதிர்வீச்சுக்களினால் அதன் உட்சேர்க்கையில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் இவற்றைப் பற்றியும் அறிந்து கொள்ள ஏவுர்தி வானியல் பயன்படுகின்றது. தொலைதூர, கம்பியில்லாச் செய்திப் போக்குவரத்திற்கும், தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பிற்கும் இந்த அயன மண்டலம் பெரிதும் துணை புரிகின்றது என்பதால், அவை பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் மிகவும் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகின்றன.

சூரியனிலிருந்து வரும் புற ஊதாக்கதிர்கள் வளி மண்டலத்தில் உள்ள ஒலோன் (ozone) அடுக்கினால் பெருமளவு உட்கவரப்படுகின்றன என்பதால் ஆற்றல் மிக்க அக்கதிர்கள் பூமியைத்தாக்கி அழிப்பது இயற்கையாகவே தவிர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த ஒலோன் அடுக்கு சுற்றுப் புறம் மாசுபடுத்தப் படுவதினால் மெள்ள மெள்ளச் சீரழிந்து கொண்டு வருகின்றது. காப்புக் கவச மாடு விளங்கி வரும் ஒலோன் அடுக்கு பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள மீ விசம்பாய்வு ஏவுர்திகள் பெரிதும் பயன்படுகின்றன. மீ விசம் பாய்வு ஏவுர்திகளன்றி விண் வெளியில் செயற்கைக்

கோள்களைச் செலுத்தி. அவற்றை வளி மண்டலத்தில் நிலை பெறச் செய்து நிலையான தொரு வானியல் ஆய்வுக் கூடத்தை நிறுவிக் கொண்டும் இதுபோன்ற ஆய்வுகளை நீண்ட காலத்திற்கு மேற்கொள்ள முடியும். செயற்கைக் கோள்களைச் செலுத்த இந்த ஏவுர்திகளே பயன்படுகின்றன.

இந்தியாவில் ஏவுர்தி வானியல்

திருவனந்தபுரத்திற்கு அருகாமையில் உள்ள தும்பாவில் நடுவரைக் கோட்டு ஏவுர்தித் தளம் (Equatorial Rocket Launching Station) 1963 ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்ட பின்னர் இந்தியாவில் ஏவுர்தி வானியல் தழைத்தது. நூற்றுக்கணக்கான மீ விசும்பாய்வு ஏவுர்திகளை விண்ணில் செலுத்தி பல்வேறுபட்ட புனியியல் ஆராய்ச்சிகளை இந்திய விஞ்ஞானிகள், மேற்கொண்டு வருகின்றார்கள். இவற்றுள் அண்டக் கதிர்கள் (Cosmic rays) பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

தும்பாவிலுள்ள விக்கிரம் சாராபாய் விண்வெளி மையத்திலிருந்து (Vikram Sarabhai Space Centre) செலுத்தப்படும் மீ விசும்பாய்வு ஏவுர்திகளை ரோகிணி என்றழைக்கின்றார்கள். இவை திண்ம எரிபொருளால் உந்தப்படுவனவாக உள்ளன. ரோகிணி-125 என்பது 32 கிலோ கிராம் எடையுள்ள ஓரடுக்கு ஏவுர்தியாகும். இது 7 கிலோ கிராம் எடையுள்ள சிறப்புப் பாரத்தை 10 கிலோமீட்டர் வரை எடுத்துச் செல்ல வல்லது. ரோகிணி - 200, ரோகிணி - 560 என்பவை ஈரடுக்கு ஏவுர்திகளாகும். இதில் 1.4 டன் எடையுள்ள ரோகிணி - 560, 100 கிலோ கிராம் எடையுள்ள சிறப்புப் பாரத்துடன் 350 கிலோமீட்டர் வரை செல்லக் கூடியது. ரோகிணி ஏவுர்திகள் தும்பா தவிர, ஆந்திரத்தில் உள்ள ஸ்ரீஹரி கோட்டா (Sriharikota) மற்றும் ஒரிசாவில் உள்ள பாலாசோர் (Balasore) போன்ற இடங்களிலிருந்தும் ஏவப்படுகின்றன. சூரிய அண்டக் கதிர்கள், பூமியின் அயன மண்டலம், எக்ஸ் கதிர் வானியல் மற்றும் தட்ப வெப்பநிலை பற்றிய ஆய்வுகளுக்கு இம்மீவிசும்பாய்வு ஏவுர்திகள் இந்தியாவில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பம்பாயில் உள்ள டாடா அடிப்படை ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தில் (Tata Institute of Fundamental Research) எக்ஸ் கதிர் வானியல் ஆராய்ச்சிகள் தீவிரமாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இதற்குச் செயற்கைக் கோள்களையும், பலூன்களையும் தொடர்ந்து பயன்படுத்தி வருகின்றார்கள். ஆரியப்பட்டா, பாஸ்கரா, ரோகிணி, ஆப்பிள், அனுராதா போன்றவை இந்தியாவினால் ஏவப்பட்ட செயற்கைக்கோள்களாகும்.

ஆங்கிலத்திலேயே எழுதும் தமிழர்

நாவல்கள், பதின் மூன்று சிறுகதைத் தொகுதிகள், ஐந்து காப்பியச் சுருக்கங்கள், மூன்று கட்டுரைத் தொகுதிகள், இரண்டு, வாழ்க்கை வரலாறு ஒன்று ஆகிய அனைத்தையும் எழுதியுள்ளார் ஒரு தமிழர். அனைத்து நூல்களையும் ஆங்கிலத்தில் படைத்துள்ள இவரது பிறப்பிடம் சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ராசிபுரம். என்பது வயது நிரம்பிய இந்த ஆங்கில எழுத்தாளர் ஆர்.கே. நாராயணன் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக மைசூரில் வாழ்ந்து வருகிறார். லண்டனிலும், நியூயார்க் நகரிலும் வெளியாகின்ற இவரது நூல்களில் தமிழகத்துக் கிராமச் சூழலைத் தவறாது காணலாம். மால்சுடி என்னும் ஒரு சிறிய ஊர் இவரது கதைகளிலும், நாவல்களிலும் மையமாக விளங்குகிறது. அந்த ஊரின் கடைக்காரர்கள், சோம்பேறிகள் வட்டிக்கடைக்காரர்கள், திண்ணைத்தூங்கிகள், படிப்பாளிகள், தொழிலாளிகள், லட்சிய வாதிடிகள், பெரியவர்கள் ஆகியோரே அவரது கதாபாத்திரங்கள். அவர்களுடைய அன்றாடப் பழக்க வழக்கங்களையும், உரையாடல்களையும் நமக்குக் கொடுப்பதன் வழி கிண்டல் நகைச்சுவை, கேலி, பரிசாசம் போன்ற உத்திகளைத் தமது படைப்பிலக்கியங்களில் புகுத்தியுள்ள இவர் அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டவர்.

தமிழகத்து எழுத்தாளர்களில் பற்பலர் தாம் படைக்கின்ற தமிழ்ப்பாத்திரங்களையே ஆங்கில நடை, உடை பாவனைக்கு உட்படுத்தி, அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக ஆங்கிலச் சொற்றொடரையும் கலந்து, கார், பங்களா, எஸ்டேட் போன்ற சூழலையும் கொடுத்து தமிழகத்து வாசகர்களைக் கெடுத்து வரும் இந்நாட்களில், ஆங்கில நாட்டுக்குத் தமிழகத்து இயற்கையான எளிமையான சாயலை ஏற்றுமதி செய்யும் ஆர். கே. நாராயணன் அவர்களையும் மிகச்சிறந்த கலாச்சாரத் தூதுவர் என்றும் கூறலாம். இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் இவரது நூல்களை இவரே வெளியிடுகிறார். படைப்பாளனின் சிந்தனையைச் சுரண்டிக் கொழுக்கும் இந்நாட்டு நூல் வெளியீட்டாளர்களைப் பற்றி இவருக்கு நன்றாகவே தெரிந்திருக்கிறது.

தமிழராக இருந்தும், அனைத்தையும் அயல்மொழியில் படைத்துள்ளது ஏன் என்று திறனாய்வாளர்கள் கேட்பதற்கு இவர் அளிக்கும் விடை இது தான்; “தாய்மொழியில் எழுதினால் ஒரு

சிறு வட்டத்திற்குள்ள்தான் இருக்கமுடியும். இப்போதோ உலக முழுதும் எனக்கு வாசகர்கள் இருக்கின்றார்களே!' அண்மையில் ஆங்கில அரசினால் உயர்ந்த பட்டம் (Order of Merit) கொடுத்துப் பாராட்டப்பட்ட கிரகாம் கிரீன் என்னும் நாவலாசிரியரே நாராயண ஆங்கில உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தியவர்.

ஆர்கே. நாராயண் எழுதிய வழிகாட்டி (The Guide) எனும் நாவல் திரைப்படமாக்கப்பட்டுள்ளது. படமுதலாளிகள் இவரது கதையினை குற்றயிரும் குலை உயிருமாகச் சிதைத்ததைக் கண்டு திரைப்பட உலகை மீண்டும் திரும்பிக் கூடப்பார்க்க மாட்டேன் என்று உறுதி எடுத்துள்ளார். வட்டிக்கடை நிபுணன் (Financial Expert) எனும் குறுநாவல் மார்க்யா எனும் கதாபாத்திரத்தை மையமாகக் கொண்டது. இவரது கதைகளில் பரவலாகக் காணப்படும் கேலியும் கிண்டலும் யாரையும் புண்படுத்தாமல் நகைச்சுவை பொருந்த அமைக்கப்பட்டுள்ள திறம் பாராட்டத் தகுந்தது.

ஆர்கே. நாராயண் இளமைக் காலத்தேயே மனைவியை இழந்தவர். ஒரே மகள் உண்டு. இவரது இளவல் ஆர்கே. லக்ஷ்மண் பம்பாயில் குடியேறியுள்ளவர். நாடு முழுதும் அறிமுகமான கேலிச்சித்திரக்காரர் (Cartoonist), நாராயண் எழுதிய சிற்சில கதைகளும், ஓரிரு நாவல்களும் பிறமொழிகளில் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இந்திய மொழிகளுக்குள்ளேயே கலாச்சாரப் பரிவர்த்தனைக்குப் பாடுபட்டு வரும் சாகித்திய அகாடெமி இவரது படைப்புகளில் சிலவற்றையாவது இந்திய மொழிகளில் பெயர்த்தெழுதலாம்.

நூல் மதிப்புரை

நூல் : நாங்கள் அறிந்த மணி
 தொகுப்பாளர்கள் : என். ஏ. வேலாயுதம்
 கொடிக்கால் செல்லப்பா
 கு. கோலப்பன்
 வெளியீடு : கன்னியா பிரசுராலயம்
 143, பாலமோர் சாலை, நாகர்கோவில்-1.

நாஞ்சில் நாட்டின் பழுத்த அரசியல் தலைவரும், சமூகத் தொண்டரும், பத்திரிகையாளரும் ஆகிய பி. எஸ். மணி அவர்களின் அப்பழுக்கற்ற நேர்மை, தொண்டு கொள்கை ஆகியவற்றின் பல்வேறு அரசியல் தலைவர்களும், அறிஞர்களும், கலைஞர்களும் பலபடப் பாராட்டி உரைத்த செய்திகளின் தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ள இந்நூல் ஒருவகையில் வரலாற்றுக் களஞ்சியம் எனலாம்.

பல்வேறு தடவைகள் சிறை சென்றதனாலும், கொள்கை மாறாத குணக்குன்றாக இருப்பதனாலும், பி. எஸ். மணி அவர்கள் வைரம் பாய்ந்த நெஞ்சினர் என்னும் உண்மை தெளிவாகிறது. அரசியல் கட்சிகளின் போக்குக் கேற்ப வளைந்து கொடுத்து, மக்களின் சபலத்துக்கும் இரைபோட்டு பத்திரிகைத் தொழில் முற்றும் வணிகமாக்கிவிட்ட இந்நாட்களில் கொள்கைக்காகவே 'கன்னியாகுமரி' எனும் பத்திரிகை நடத்திய மணியின் தொண்டு பாராட்டுதற்குரியது. அரசுத் தரப்பில் குறைகள், அதிகாரிகளின் ஊழல், அரசியல் வாதிகளின் பித்தலாட்டம் இவையனைத்தும் 'கன்னியாகுமரி'யின் பக்கங்களில் இடப்பெற்றுவிடும் என்ற அச்சம் பலருக்கும் இருந்தது எனும் செய்தி இத்தொகுப்பு நூலின் வாயிலாகத் தெளிவாகிறது. காந்திஜி நினைவு மண்டபக் கல்லில் ஹிந்தி மொழி மட்டும் செதுக்கப்பட்டிருந்ததைக் குறிப்பிட்டு தமிழ் விளக்கமும் இடம் பெற வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி இதனைச் செய்வித்தும் காட்டிய மணியின் தொண்டுத் தமிழக வரலாற்றில் இடம் பெறவேண்டியது என்பதில் ஐயமில்லை.

— திரையன்

ஆசிய ஜோதியும் ஆங்கில மூலமும்

(சென்ற இதழ்த் தொடர்ச்சி)

— பழநி. அரங்கசாமி

பிற்காலத்தில் புத்தனாக வர இருக்கின்ற சித்தார்த்தனுக்கு வயது ஏழு. சித்தோதன மன்னர் அமைச்சரவையைக் கலந்து கோசிக முனிவனைக் குருவாக நியமிக்கிறார். முனிவரும் உயர்குல மக்களே கேட்கத் தருவதாகிய காயத்ரி மந்திரத்தை சிறுவனின் காதிலே ஓதி பாடத்தைத்துவக்குகிறார்.

Om tatsa vitur Varenyam
Bhargo devasya dhimahi
Dhiyo yo na prachodayat

எழுத்துப் பயிற்சியும் முடிகிறது. சிறுவன் தொடர்ந்து தானாகவே எண்கணிதம் பயில்கிறான். இத்துணைக் கணித ஞானம் கைவரப் பெற்ற உனக்கு தொடர்ந்து பயிலவேண்டிய நீட்டலளவையை நான் சொல்லித்தர வேண்டுவதில்லையே என்கிறான் முனிவன். மறுகணமே கோதமன் பரமாணு எனும் சிறிய அளவை தொடங்கி யோசனை தூரம் வரை வெவ்வேறு அளவைகளின் பெயர்களை விதந்து கூறுகிறான். வியந்துபோன கோசிக முனிவனோ பையனின் அடியனை வீழ்ந்து வணங்குகிறான். இந்தியப் பாரம்பரியத்தில் இது பொருத்தமில்லாத நிகழ்ச்சி என்பதை ஆங்கிலப் புலவர் அறிந்திருக்க நியாயமில்லை. முதிர்ந்த வயதுக்கும் அனுபவ அறிவுக்கும் மதிப்புக் கொடுக்கும் தமிழ்ச்சமுதாயத்தில் எட்டு வயதே நிரம்பிய இளஞ்சிறுவனின் காலில் முனிவன் விழுந்து வணங்குவதாகிய காட்சியைக் கவிமணியார் ஒதுக்கி விட்டதில் வியப்பேதுமில்லை.

இதனையொத்த பிறிதோர் காட்சியும் தமிழ்க் கவிதைத் தொகுப்பில் சேர்க்கப்படவில்லை. திருவேலக்க மண்டபத்தில் அரசினங்குமரனாக பொற்சிங்காதனத்தில் பொலிவுற வீற்றிருக்கும் சித்தார்த்தன் வளப்பில் மிக்க மங்கையருக்குப் பரிசுகள் வழங்குகிறான். பரிசுகள் யாவும் தீர்ந்து போகின்றன. பின்னர் வந்து நிற்கிறான் யசோதரை. அவளது அழகில் கட்டுண்ட சித்தார்த்தன் தனது மாசிபிற் கிடந்த மரகத மாலையினையே பரிசாக அளிக்கிறான்.

கண்களும் கண்களும் கலந்து
பேசின பேச்சில் பிறந்தது காதலே

என்று அந்தப் பகுதியை முடித்து விடுகிறார் கவிமணி. ஆனால் ஆங்கிலக் கவியோ கதையினைத் தொடர்கிறார். சுத்தோதன மன்னன் யசோதரையை மணம்கேட்டுத்தூது அனுப்புகிறான். சாக்கிய மன்னனோ மற்போர் கலையில் சிறந்தோனாகவே பெண்கொடுப்பது எங்கள் வழக்கம் என்று பதிலிறுக்கிறான். இதன் விளைவாக வில்லை வளைத்தலும், வாட் போர்த்திறமையும் குதிரையை அடக்கலுமாகிய வீரதீரச் செயல்கள் எல்லாம் சித்தார்த்தனால் சிறப்புற நடத்திக் காட்டப்படுகின்றன. அமர்ந்த கோலத்தில் இருந்து அருள் வழங்கும் புத்தனையே கண்டு மகிழ்ந்த தமிழகத்துச் சிந்தனையில் வாட்பயிற்சி செய்து குதிரையேற்றம் காட்டுகின்ற இளைஞனாக புத்தனைக் காட்டவேண்டாம் என்று கவிமணி எண்ணியிருக்கக்கூடும்.

அரண்மனையின் தேய்ந்தேறி நகர்வலம் வருகிறான் சித்தார்த்தன். நாடி நரம்புகள் தளர்ந்துபோய் நடுங்கும் குரலில் உதவிகேட்கும் எளியவனைக் காணுகிறான். ஈமச் சடங்குக்கு வருகிற பிணத்தையும் அதிர்ச்சி மேலிடப் பார்க்கிறான். வாழ்க்கையே இவ்வளவு தானா என்று தேரோட்டியைக்கேட்கிறான். அகமகிழ்ச்சியை விட மக்களிடம் அவலமே அதிகமாகத் தெரிகிறது, சித்தார்த்தன் கேட்கிறான்:

‘உலகைப் படைத்த பிரமன் உயிர்கள் படும்

அவலத்தை அடி வந்து துடைக்க வேண்டாமா?

அவனிடம் அதற்கு வலிமையில்லையா? படைத்தவனால்

இந்த உலகத்தைப்பாது காக்க முடியாத? முடியாதாயின்

அவன் படைப்புக் கடவுளாக இருக்க முடியாதே!

அவனுக்கு உதவி தேவையோ! சன்னா! பார்த்தது

போதும்! செலுத்துக தேரை! என்று ஆணையிடுகிறான்.

கடவுட் கொள்கையைத் துச்சமாகப் பேசும் இந்தப் பகுதியை எல்லாம் கவிமணி கைவிட்டு விட்டதில் ஆச்சரியம் இல்லை. ஆயினும் பிறிதோரிடத்தில்

கங்காதரனே கண்ணிரானே

காப்பாய்! காப்பாய் என்ன

அன்பின் மிகுதியோ அச்சமோ அறியோம்
தொழுது போற்றும் தோத்திரப் பாக்களால்

துயர் நீங்கிய பாடில்லை என்கிறார்.

சித்தார்த்தன் பள்ளியறையில் மனைவியை விட்டுப் பிரிகின்ற காட்சி மூல் நூலில் மிக உருக்கமாக விவரிக்கப்படுகின்றது. பூத்த மலர்ப்பொலிவோடு உறங்குகிறாள் யசோதரி. அவள் செம்மலர்ப் பாதங்களை தனது சென்னி தாழ்த்தி வணங்குகிறாள். கண்களில் நீர் துளிர்க்கிறது. இறைவனின் பவி பீடத்தைப் பக்தர்கள் சுற்றி வருவது போல நடுங்குகின்ற இதயத்தின் மீது இருகரங்களையும் வைத்துப் போர்த்தியபடியே யசோதரியின் படுக்கையினை மும்முறை வலம் வருகிறாள். படுக்கை அறையினை விட்டு வெளியே வரவும் உட்செல்லுவதுமாகிய அவளது செய்கையில் தாங்க இயலாத அவளது மனப்போராட்டத்தைக் காட்டுகிறார் ஆர்னாட்டு. முன்றாவது முறையும் அறைக்குள்ளே வந்தாள். சலனம் இல்லாது உறங்குகின்ற மனைவியின் முகத்தை ஆழ்ந்து பார்த்தால் சபலத்துக்கு ஆட்படுவோம் என்றெண்ணி, தியாக உணர்வு மேலிட தோள்மீது கிடந்த துணியாலே தனது முகத்தை பூடுகிறாள். முக்காடிட்ட முகத்தோடு திரும்புகிறாள். பூடு துணியை லேசாக விலக்கி எதிரே பார்த்து விடுவிடென்று வெளி நடக்கிறாள்.

மனைவியை விட்டுக் கணவன் பிரிகின்ற இதுபோன்ற காட்சி சிலப்பதி காரத்திலும் விளக்கிக் காட்டப்படுகிறது. குலம் தருவான் பொருள் குன்றம் தொலைத்த கோவலன் கண்ணகியுடன் மதுரைவந்து மாதவி வீட்டில் தங்கியுள்ளான். அவளது காற் சிலம்பை விற்றுப்பணம் திரட்டப் போவதற்கு முன்னதாக அவளைத்தனியே அழைத்து அருகே அணைத்து “எழுகென எழுந்தாய்; என் செய்தனை” என்று கூறி துளிர்க்கின்ற கண்ணீரை மறைத்துக் கொண்டு வெளிச் செல்கிறாள். திரும்பி வரமாட்டோம் என்று அறியாது வெளிச்செல்கின்ற கோவலன் திரும்பவில்லை. பாண்டிய மன்னனது வாளுக்கு இரையாகிறான். திரும்பி வர மாட்டேன் என்று கூறி வெளிச்செல்கின்ற சித்தார்த்தனோ திரும்பி விடுகிறான். ஆனால் எப்படி வருகிறான்? ஓடும் செம்பொன்னும் ஓக்க நோக்கும் மஞ்சளுடைத் துறவியாக மாறி வருகிறான். இரு கணவன்மார்களும் தத்தமது மனைவியரை விட்டுப் பிரியுப்போது கண்ணீர் சிந்தி வெளிச் செல்கின்ற கரட்சி

யினை இளங்கோவின் சிலம்பும் ஆர்னாட்டு தந்த ஆங்கிலக்காதையும் வெளிப்படுத்துவதை நோக்கும்போது அடிப்படையான மனித உணர்ச்சிகளைக் காட்டுவதில் மொழி, மதம், இனம் காலம் ஆகியவற்றைக் கடந்து நிற்கிறது இலக்கியம் என்ற பேருண்மை வெளிப்படுகிறது.

பிம்பிசாரன் உயிர்க்கொலை செய்து நடத்தவிருந்த வேள்வி புத்தரது அருளாணையின்படி நிறுத்தப்பட்டது. இதனைக் கூறி முடித்ததுமே புத்தரின் முற்பிறப்புண்மை பற்றிய செய்தி ஒன்றனை ஆர்னாட்டு நினைவுபடுத்துகிறார். கொடிய வெப்பமும் வறட்சியுமாயிருந்த காலத்தில் தனது குட்டிகளுக்குக் கூட பால் கொடுக்க இயலாமல் வறண்ட முலைக்காம்புகளோடு கடும்ப்சியால் களைத்துப் போயிருந்த புலி ஒன்றனுக்கு ஒரு அந்தணன் தன்னையே இரையாகக் கொடுக்கிறான். இந்த அந்தணனே புத்தனாகப் பிறந்தான் என்பதுவே அந்தச் செய்தி. போதி மரத்தின் அடியில் காமம், வெகுளி, மயக்கம், இச்சை புகழ் என்றின்ப பாவங்கள் வந்து உரையாடித் தோற்றுப் போவதும் தமிழ்க்காவியத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட செய்திகளாகும்.

தான் எடுத்துக் கொண்ட பொருள்களைக் கையாளுவதில் கவிமணி முதல் நூலினைத் தழுவினே, பருந்தும் நிழலும் போல ஒத்துப்போகிறார். கருத்தளவையான் ஒத்துப்போயினும், சுவை பட்ட சொல்லழகாலும், உவமை நயத்தாலும் மூலநூலினை மிஞ்சி விடுகிறார். ஆனால் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் முதல் நூலினின்று முரணிப்போகவில்லை. தமிழ் நூலினை மட்டும் தனியாகப் பயில்வோர் இது மொழி 'பெயர்ப்பு' என்று அறிந்து கொள்ள இயலாதவாறு முதல் நூலின் கருத்தைத் தன் வயமாக்கித் தமிழ் தமிழிய சாயலொடு ஆசிய ஜோதியின் வரலாற்றை அழகுபடக் கூறுகிறார்.

இதோ ஒரு சான்று:

உலகியற் துன்பத்திலிருந்து மனித இனம் யீள முடியாதா? பரிபூரண சுகத்தை அவர்கள் காணவே முடியாதா என்ற சிந்தனையில் காடுகளிலும் வளங்களிலும் அலைந்து திரிகிறான் புத்தன். உண்ணுவதும், உறங்குவதும் ஏதேச்சையாக நடக்கின்றன. ஒச் நாள் பசியினால் களைத்துக்கீழே விழுகிறான்.

குலத்தில் தாழ்ந்தவன் என்பதால், ஒரு ஆயர் சிறுவன் தனது பாத்திரத்தில் இருந்த பாலை புத்தனுக்குக் கொடுக்கத் தயங்குகிறான். புத்தன் அவனுக்கு அறிவுரை கூறுகிறான்.

.... There is no caste in blood
Which runneth of one hue nor caste in tears
Which trickle salt with all; neither comes man
To birth with tilaka-mark stamped on the brow
Nor saered thread on neck.

இந்த ஆங்கிலப் பகுதியைக் கவிமணி தமிழில் பெயர்க்கிறார்.

(i) ஓடும் உதிரத்தில்—வடிந்து
ஒழுகும் கண்ணீரில்
தேடிப் பார்த்தாலும்—சாதி
தெரிவதுண்டோ அப்பா?

(ii) எவர் உடம்பினிலும்—சிவப்பே
இரத்த நிறமப்பா/
எவர் விழி நீர்க்கும்—உவர்ப்பே
இயற்கைக் குணமப்பா!

(iii) நெற்றியில் நீறும் — மார்பில்
நீண்ட பூனாலும்
பெற்று இவ்வுலகுதனில் எவரும்
பிறத்ததுண்டோ அப்பா?

ஆங்கில முதலாலை ஒட்டியே அணுவளவும் பிசகாது தமிழ் மரபினையும் தழுவிச் செல்லும் இப்பகுதி மொழி பெயர்ப்புக்கலைக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு எனலாம். கவிமணியிடம் காணப்படும் இச்சிறப்பியல்பு தான்

ஆசிய ஜோதி யெனும் புத்தர் போதம்
அழகு தமிழில் சொன்னான் அதுபோதும்

என்ற பெருமைக்கு உள்ளாக்கி வைத்திருக்கிறது.

சித்தார்த்தன் துறவு எனும் பகுதியில் மண்ணாசை, பொன்னாசை ஆகியவற்றை அவன் முற்றும் உதறி எறிகிறான்.

படியில் எனக்குப் பரம்பரையாய் வரும்
முடிமீது ஆசை முழுவதும் விட்டேன்
வாமும் மன்னரை வாட்டு இறையாக்கி
நீர் நிலம் பற்றும் நினைப்பும் ஒழித்தேன்

எனவே

இன்பவாழ்வை இகழ்ந்து நீக்கினேன்
துன்ப வாழ்வைத் துணிந்து போற்றினேன்.

எந்த ஒரு நூலும் படைப்பாளியின் காலத்தையும், கலாச்சாரத்தையும் காட்டும் தன்மையது. இந்தப் பொது நியதிக்கு ஆர்னால்டும் விதிவிலக்கல்ல. ஒரே கருத்தை இருவேறு புலவர்களும் தத்தமது கலாச்சாரப் பின்னணியில் கூறுவதற்கு இது சான்றாகும். இராஜகிருக நகரத்தை நோக்கி நடக்கிறான் புத்தன். யாகத்துக்குச் செல்லும் ஆட்டு மந்தையோடு நடக்க இயலாத ஒரு ஆட்டுக்குட்டியை வழியில் கண்டு அதனையும் தோளிலே சுமந்து செல்கிறான். சாந்தம் தவறும் முகத்தோடு ஒளி பொருந்திய துறவி வருவதைப் பார்த்து கடை வீதிகளிலும் தெருக்களிலும் செய்து கொண்டிருந்த தத்தம் பணிகளை அப்படியே விட்டு விட்டு ஆடவரும், மகளிரும், கம்மியரும், கைவினைஞரும் கண்ணிமைக்காது புத்தனைப் பார்க்கின்றனர். தெருவிலே வருகின்றவன் புத்தன். பார்க்கின்றவரோ மக்கள். இலக்கியப் பாரம்பரியத்தில் தோய்ந்த கவிமணியின் உள்ளம் இந்த நிகழ்ச்சியை ஒரு உலாவைப் போல சித்தரிப்பது சுவைபட அமைந்துள்ளது.

சோழ மன்னன் யானைமீதேறி நகர்வலம் வருகிறான். ஒப்பனை செய்து கொண்டிருந்த இளம்பெண்கள் ஒரு கண்ணுக்குமை இட்டபடியே வந்து எட்டிப்பார்க்கின்றனர். மறுகண்ணுக்கு மையிடுவதற்குள் மன்னன் தொடர்ந்து மேற்சென்றுவிடுவானே என்ற கவலை அவர்களுக்கு.

சாலை தொறும் திரள்வார்; சாளரங்கள் மண்டுலார்
மேலை நிலா முற்றும் மேற்றொருவார்

என்று முவருலாவில் ஒட்டக்கூத்தர் அக்காட்சியைத் தெளிவுறுத்துவார். அதுபோன்றே புத்தன் வந்து கொண்டிருந்தபோது

பெண்டுகள் வாசலில் கூடி நின்றார்—இந்தப்
 பேரருளா எனும் யாரோ என்றார்
 கண்டவர் உள்ளம் கனியுதென்றார் இவன்
 கண்ணின் அழகினைப் பாரும் என்றார்.
 கன்னி ஒரு மகள் கையெழுதி—இரு
 கண்ணும் எழுதும்முன் ஓடிவந்தார்
 பின்னும் ஒரு மகள் கூந்தலிலே—சூடும்
 பிச்சி மலர் கையில் சுற்றி வந்தாள்.

இந்தக் காட்சியை ஆங்கிலக் கவிஞன் காட்டுகின்ற முறையே வேறு. பரப்பரப்புடன் தன்னைப்பார்க்கும் மக்களை எண்ணி மனதுக்குள்ளேயே புத்தன் சொல்லிக் கொள்ளுகிறான். 'மேய்ப் போன் இல்லாத ஆடுகளைப் போன்று மரணம் என்னும் வாளைப் பார்த்து ஓலமிடுகின்ற இந்த மக்கட்கூட்டத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டாமா' என்பதே அது. மக்களை ஆடுகளாகவும் மதபோதகர்கள் தங்களை மேய்ப்போராகவும் சொல்லிக் கொள்வது கிறித்தவ வழக்கம் அல்லவா! ஆசீனால்டிள் கிறித்தவப் பண்பாடு இந்தப் பகுதியில் வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது.

இன்றைய பகுத்தறிவாளர் உலகம் ஒத்துக்கொள்ளாது என்று தமக்குத் தோன்றுகிற இடங்களையும், புராணக் கருத்துக்கள் மலிந்த பகுதிகளையும் மதவாதிகள், புத்தரோடு நடத்துகின்ற விவாதங்களையும் தனது மொழிபெயர்ப்பில் நாஞ்சில் நாட்டுக் கவிமணி ஒதுக்கியுள்ளார். ஆயினும் ஆங்கில முதலூலில் ஒரு கட்டத்தில் புத்தபிரான் தனது தந்தையினையும் மனைவியையும், மைந்தனையுமே தனது நெறிமாற்றுவதாக வரும் காதைப் பகுதி மிகவும் சிறப்பாக உள்ளது. முதலூலின் மிகச்சிறந்த பகுதிகளும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. எழுபது வயதை நெருங்கும் முதுமைக் காலத்தில் கவிமணியால் இந்த மொழிப் பெயர்ப்புப் பணியை தொடர்ந்து செய்ய முடியாமலும் போயிருக்கலாம்.

ஆயினும் தமிழ்ப்பெயர்ப்பில் பல்சுவைப்பாங்கும் அருமையாக அமைந்துள்ளது. அறுபதுக்கு மேற்பட்ட இராகங்களைத் தனது கீர்த்தனைகளிலும், பாடல்களிலும் பயன்படுத்திய பயிற்சி உடையவர் அவர். எனவே பற்பல கவிதைகள் இராகம் இணைத்துத் தாளம் போட்டுப் பாடுதற்குரிய பாங்கில் அமைந்துள்ளன. கதைத் தொடர்புக்குத்தான் கவிமணி ஆங்கில மூலத்திற்குக் கடமைப்பட்டவர் என்னலாமே தவிர, பாடலின் சுவை-

யிலும், ஓசை நயத்திலும், உணர்ச்சியிலும், எளிபயிலும் அடர்த்து கவித்துவம் உயர்வும் செம்மையும் பெற்று நிற்கிறது.

தான் அம்பு எய்தி வீழ்த்திய பறவையினை தேவதத்தன் எனது என்கிறான். அதனைக் கையினால் எடுத்துத் தளர்ச்சி நீர்க்கும் சித்தார்த்தனோ காயம் பட்ட பறவை எனது என்கிறான். இச்சிக்கல் வழக்கு வந்த பேரது கவிமணி அச்சிக்கலை அவிழ்ப்பது அவரது வாதமிடும் திறமையை வெளிப்படுத்துகிறது.

உயிரைக் கொன்றிடவே—முயலும்

ஒருவனுக்கு அந்த

உயிரின் மேலேதும்—உரிமை

உண்டோ? கூறும் ஐயா!

உயிரைக் காப்பவனே—என்றும்

உயிர்க்கு உடையவனாம்

அயர்வு வேண்டாம் ஐயா! இதுவே

அற நூல் விதி ஐயா!

யாகத்தில் பலியிடப்பட இருந்த ஆடுகளைக் காப்பாற்று-
கின்ற போதும் அன்பு, நீதி, அறம், ஆணை ஆகியவற்றின் அடி-
ப்படையில் வாதிடுகின்றார்.

காட்டுப்புலியின் கொடுமையஞ்சி—உங்கள்

கால் நிழல் தங்கிய ஆடுகளை

நாட்டுப்புலியெனக் சொல்லு வதோ—அந்த

நான்மறை போற்றிய நீதி ஐயா?

---- இது நீதி

மேடையில் நீங்களும் முடிப்படுத்திட

மெல்லிய கம்பளி தானறிந்து

வாடையில் ஆடிக் கொடுகுவதும் --அதன்

வஞ்சகச் செய்கையோ சொல்லும் ஐயா!

---- இது அன்பு

கன்று பசுவை மறந்திடினும்—செய்த

கருமங்கள் உம்மை விடுமோ ஐயா!

கொன்று பழி தேட வேண்டாம் ஐயா! இனிக்

கொல்லா விரதம் மேற்கொள்ளும் ஐயா!

---- இது ஆணை.

செயற்கை இரத்தம்

அபாயகரமான நிலையில் ஒரு நோயாளி மருத்துவமனையில் உயிருக்குப் பேராடிக்கொண்டிருக்கிறார். அவருக்கு உடனடியாக இரத்தம் தேவைப்படுகிறது. நோயாளியின் இரத்தம் 'O' வகையைச் சார்ந்தது. வேறு எந்த வகை இரத்தமும் இவருக்குப் பொருந்தாது. நோயாளியின் உறவினர்கள் செய்வதறியாது திகைக்கின்றனர். இப்படிப்பட்ட காட்சி மருத்துவ மனைகளில் அடிக்கடி நிகழ்கிறது.

அனைவருக்கும் பொருந்தக் கூடிய ஒரு பொது வகை இரத்தம் (Universal group) இருந்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்? இது மருத்துவர்களின் நெடுநாளைய கனவு. அந்தக் கனவு நனவாகும் போல் தெரிகின்றது.

அமெரிக்காவிலுள்ள கலிபோர்னியா பல்கலைக் கழகத்தைச் சார்ந்த வேதியியலாளர்கள் செயற்கை இரத்தத்தை உருவாக்குவதில் வெற்றி கண்டுள்ளனர். செயற்கை என்றவுடன், பல்வேறு மூலகங்களைக் கொண்டு சோதனைக் குழாயில் இரத்தத்தை உருவாக்குவர் என்று தவறாக எண்ணக் கூடாது. பழைய, அழியும் நிலையில் உள்ள சிவப்பணுக்களிலிருந்தே புதிய சிவப்பணுக்களை, அனைத்து குருப்புக்கும் பொருந்தக் கூடியதாக உருவாக்குவதில் வெற்றி கண்டுள்ளனர்.

முதலில் சிவப்பு அணுக்கள் (Red blood corpuscle) என்றால் என்ன என்று பார்ப்போம். இரத்தம் சிவப்பு நிறமாகத் தோன்றுவதற்கு காரணம் இந்த சிவப்பு அணுக்களே. சிவப்பு அணுக்களில் உள்ள இருப்புச் சத்தே இந் நிறத்தை அளிக்கின்றது. ஒரு துளி இரத்தத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கில் சிவப்பணுக்கள் உள்ளன. தட்டுப் போன்ற வடிவுடைய இந்த அணுக்களே ஆக்சிஜனை நுரையீரலில் இருந்து எடுத்துச் சென்று உடலின் பல்வேறு செல்களுக்கு அளிக்கின்றன. சிவப்பணுவின் உள்ளே ஹீமோகுளோபின் என்ற புரதம் உள்ளது. இது மெல்லிய சவ்வால் மூடப் பட்டுள்ளது. இந்த ஹீமோகுளோபின்தான் அக்சிஜனை தன்னுடன் இணைத்துக் கொள்கிறது. எலும்புகளின் உள் கூடுகளில் சிவப்பணுக்கள் உற்பத்தியாகின்றன. செயற்கை சிவப்பணுக்களை எவ்வாறு அமைத்தனர்?

துக் கோவையும், பரந்துபட்ட சொல் வளமும், காப்பியச் சீர்மையும் அதன் சிறப்பியல்புகள்.

கவிமணியின் சிறு காப்பியமோ மிகவும் சுருக்கமாக அமைந்துள்ளது. அதனைப் பயில்வோர் ஓரளவாயினும் புத்தரது வரலாற்றைத் தெரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பை அது நல்குகிறது. ஆர்னால்டின் கவிதையோடு ஒத்துப் பார்க்கும்போது மூல நூலின் மூன்றில் ஒரு பங்கினைத்தான் கவிமணி தமிழில் பெயர்த்துள்ளார் என்று அறிய முடிகிறது. பெயர்க்கப்பட்ட பகுதி சிறிய அளவையாயினும், நடையாலும், எளிமையாலும், சொல்லோட்டத்தாலும் கவிதை மிகவும் சுவைபட அமைந்துள்ளது. இச்சிறு காப்பியத்தின் பெரும் பகுதிகளை ஒருமுறை பயின்றாலும் நெஞ்சில் நிலைத்து நிற்கும் அளவிற்கு விழுமிய சொல்லோசை பயின்று வருகிறது. மூலநூலைப் போன்று அயன் மொழிச் சொற்கள் அதிகம் விரவாது தமிழிலக்கிய மரபினையும் நினைவுறுத்துகின்ற முறையில் கவிதையோட்டம் அமைந்துள்ளது.

கவிமணியின் ஆசியஜோதி காளியப்போக்கிலும் கதை நிகழ்ச்சியிலும் தொடர்பு குறைந்துள்ளது. எனவே புத்தசரித்திரம் துண்டு துண்டாகத் தோற்றமளிக்கிறது என்பது உண்மைதான். ஆங்கில முதல் நூலைப்பயின்று தமிழ்ப் பெயர்ப்பைக் காணுங்கால் புத்தசரித்திரத்தின் இத்துணைப் பெரும்பகுதியினை நாம் தமிழில் அறிய முடியவில்லையே என்னும் ஏக்கம் மேலிடுகிறது. கவிமணியின் அடியொற்றி இற்றைநாட் கவிஞர்கள் லைட் ஆப் ஏஷியா—என்னும் ஆங்கில முதன் நூலை முற்றுமாகத் தமிழ்ப்படுத்தினால் அது காலத்தாற் செய்யும் பெருந்தொண்டாக அமையும்.

— முற்றும்.

செயற்கை இரத்தம்

அபாயகரமான நிலையில் ஒரு நோயாளி மருத்துவமனையில் உயிருக்குப் பேராடிக்கொண்டிருக்கிறார். அவருக்கு உடனடியாக இரத்தம் தேவைப்படுகிறது. நோயாளியின் இரத்தம் 'O' வகையைச் சார்ந்தது. வேறு எந்த வகை இரத்தமும் இவருக்குப் பொருந்தாது. நோயாளியின் உறவினர்கள் செய்வதறியாது திகைக்கின்றனர். இப்படிப்பட்ட காட்சி மருத்துவ மனைகளில் அடிக்கடி நிகழ்கிறது.

அனைவருக்கும் பொருந்தக் கூடிய ஒரு பொது வகை இரத்தம் (Universal group) இருந்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்? இது மருத்துவர்களின் நெடுநாளைய கனவு. அந்தக் கனவு நனவாகும் போல் தெரிகின்றது.

அமெரிக்காவிலுள்ள கலிபோர்னியா பல்கலைக் கழகத்தைச் சார்ந்த வேதியியலார்கள் செயற்கை இரத்தத்தை உருவாக்குவதில் வெற்றி கண்டுள்ளனர். செயற்கை என்றவுடன், பல்வேறு மூலகங்களைக் கொண்டு சோதனைக் குழாயில் இரத்தத்தை உருவாக்குவது என்று தவறாக எண்ணக் கூடாது. பழைய, அழியும் நிலையில் உள்ள சிவப்பணுக்களிலிருந்தே புதிய சிவப்பணுக்களை, அனைத்து குரம்புக்கும் பொருந்தக் கூடியதாக உருவாக்குவதில் வெற்றி கண்டுள்ளனர்.

முதலில் சிவப்பு அணுக்கள் (Red blood corpuscle) என்றால் என்ன என்று பார்ப்போம். இரத்தம் சிவப்பு நிறமாகத் தோன்றுவதற்கு காரணம் இந்த சிவப்பு அணுக்களே. சிவப்பு அணுக்களில் உள்ள இருப்புச் சத்தே இந் நிறத்தை அளிக்கின்றது. ஒரு துளி இரத்தத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கில் சிவப்பணுக்கள் உள்ளன. தட்டுப் போன்ற வடிவுடைய இந்த அணுக்களே ஆக்சிஜனை நுரையீரலில் இருந்து எடுத்துச் சென்று உடலின் பல்வேறு செல்களுக்கு அளிக்கின்றன. சிவப்பணுவின் உள்ளே ஹீமோகுளோபின் என்ற புரதம் உள்ளது. இது மெல்லிய சவ்வால் மூடப் பட்டுள்ளது. இந்த ஹீமோகுளோபின்தான் ஆக்சிஜனை தன்னுடன் இணைத்துக் கொள்கிறது. எலும்புகளின் உள் கூடுகளில் சிவப்பணுக்கள் உற்பத்தியாகின்றன. செயற்கை சிவப்பணுக்களை எவ்வாறு அமைத்தனர்?

அறிவியலார், இரத்த வங்கிகளிலிருந்து நாட்பட்ட, உபயோகமற்ற இரத்தத்தை வாங்கி வந்து சிவப்பணுக்களை மட்டும் திரவப் பகுதியிலிருந்து தனிமைப் படுத்தினர். பின்னர் சிவப்பணுக்களிலிருந்து ஹீமோகுளோபினை பிரித்து எடுத்தனர். அடுத்ததாக ஹீமோகுளோபினைச் சுற்றி மெல்லிய உறையைச் சுற்றினர். சிவப்பணு தயார்! இவ்வாறாகத் தயாரிக்கப்பட்ட சிவப்பணுக்களை எலிகளின் இரத்தக் குழாய்களில் ஏற்றிச் சோதனை செய்தபோது இயற்கையான சிவப்பணுக்கள் போலவே இவைகளும் செயற்பட்டன.

செயற்கையாகத் தயாரிக்கப்பட்ட சிவப்பணுக்கள் அனைத்து இரத்த வகையினருக்கும் பொருந்தக் கூடியது. இரத்த வகை (Blood group) என்றால் என்ன? சிவப்பணுக்களின் உள்ளே ஹீமோகுளோபின் என்ற புரதம் உள்ளடங்கி மேலே மெல்லிய சவ்வால் மூடப்பட்டுள்ளது என்று ஏற்கனவே கண்டோம். இந்த சவ்வில் இயற்கையாக உள்ள ஆன்டிஜனே (Antigen) — ஸ்டார்ச் போன்ற ஒரு பொருள்) நால்வகை இரத்த வகைகளுக்கு காரணமாக அமைகிறது. செயற்கையாக உருவாக்கப்படும் சிவப்பணுவிலும் இதே போல் மெல்லிய சவ்வால் மூடப்படுகிறது. ஆனால் அதில் ஆன்டிஜன்கள் இல்லை. எனவே அனைத்து இரத்த வகையினருக்கும் பொருந்தக் கூடியது.

இயற்கையான சிவப்பணுக்களின் ஆயுட்காலம் 120 நாட்கள் தான். ஆனால் விஞ்ஞானிகள் உருவாக்கிய அணுக்கள் குளிர்ப்பதனத்தில் வைக்கப்படும்போது ஆயுட்காலம் 6 மாதங்களாக உயர்கின்றது. ஆகவே நீண்டகாலம் சேமித்து வைக்கலாம். இரத்தம் அளிப்பவர் மஞ்சட் காமாலை நோயால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தால் காமாலை வைரஸ்கள் இரத்தத்தில் கலந்திருக்கும். அந்த இரத்தத்தை ஏற்கும் நோயாளியும் இதனால் பாதிக்கப்படுவார். செயற்கை சிவப்பணுக்களை செலுத்துவதால் இவ்வகை தொல்லைகள் ஏற்படாது. செயற்கை சிவப்பணுக்கள், இயற்கையான சிவப்பணுக்களை விட அளவில் மிகச்சிறியன. ஆகவே காயத்தின் காரணமாக குறுகிப் போன இரத்தக் குழாய்களின் ஊடேயும் சென்று வர முடியும். மாரடைப்பால் பாதிக்கப்பட்டவரின் இரத்தம் உறைவதால் முதலில் பாதிக்கப்படுவது மூளைதான். ஆக்சிஜன் கிடைக்காவிட்டால் மூளையில் செல்கள் உடனே மடிந்து விடுகின்றன. செயற்கை அணுக்களைக் கொண்டு

தயாரிக்கப்படும் இரத்தம் உறையாத பண்பு கொண்டது. ஆகவே இரத்தம் தொடர்ந்து மூளைக்கு ஆக்சிஜன் அளித்துக் கொண்டிருக்கும்.

இருந்தாலும், எல்லாச் செயல்களிலும் செயற்கை சிவப்பணுக்கள், இயற்கைச் சிவப்பணுக்களைப் போல சிறப்பாக இல்லை. எனவே, இவற்றை தற்காலிகமாக, உயிர்காக்கும் மருந்து போல பயன்படுத்தலாம். எதிர்காலத்தில் மாட்டு இரத்தத்திலிருந்து ஹீமோகுளோபினை பிரித்தெடுத்து செயற்கை இரத்தத்தை உருவாக்க முடியும் என்று இவ்வாராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ள அறிஞர்களில் ஒருவரான அந்தோனி ஹன்ட் (C. Anthony Hunt) என்பார் தெரிவிக்கின்றார். அப்படி ஒரு நாள் வருமானால் அதன் மூலம் ஏராளமானோர் உயிர் காப்பாற்றப் படப்போவது உறுதி.

— ஆர். இளந்திரையன்

கடல் கடந்த கண்ணன்

—பி. ஆர். ஸ்வாமி

கீதை, பாகவதம் போன்ற ஆன்மீகப் பெட்டகங்களை ஆங்கிலத்தில் பெயர்ப்பு தோடன்றி அம்மொழியிலேயே ஒரு செய்தித்தாளும் தொடங்க வேண்டும் என்று எண்ணினார் பிரபு பாதர். தனது குருவான பக்தி சித்தாத்தரின் இது பற்றிய உருக்கமான வேண்டுகோளையும் அவர் மறந்து விடவில்லை. எப்படியாயினும் ஆன்மீக எழுத்துப் பணியில் இறங்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் வலுப்பெற்றுவிட்டது. அத்திட்டத்தைச் செயலாக்குதற்குரிய காலத்தையே எதிர்நோக்கியிருந்தார்.

இதற்கிடையில் இரண்டாவது உலகப்பெரும்போர்தொடங்கியது. குண்டு வீச்சும் அழிப்பும் கோரக் கொலைகளும் யுத்த தந்திரம் என்ற பெயரால் அன்றாட நிகழ்ச்சிகளாகி விட்டன. எதிரிகளின் கைப்பட்டு விடக்கூடாதே என்ற ஆத்திரத்தில் பிசிடன் சிற்சில இடங்களில் தனது உணவுக் கப்பல்களையே குண்டு போட்டு அழித்துக் கொண்டிருந்தது. இதன் விளைவாக இந்தியப் பெருநிலமெங்கணும் ஒரு சமயம் உணவுப் பஞ்சம் தலைவிரித்தாடியது. வங்கமண்ணிலோ வரலாறு காணாத பெரும் பஞ்சம். நடைபாதைகளிலும், மரத்தடிகளிலும் பிச்சைக்காரர் கூட்டம். வயிறார உணவின்றி வாடிக் கிடக்கின்ற மக்கட் கூட்டத்தின் அவலநிலை கல்கத்தாவின் அன்றாடக் காட்சியாகி விட்டது. பிச்சைக் காரர் பெற்றெடுத்த மழலைச் செல்வங்களோ எச்சில் இலைகளுக்கு ஏமாந்து நின்றன.

வல்லரசுகளின் நாடு பிடிக்கும் பேராசையினாலும், பெருங் குழப்பத்தினாலும், ஒன்றும் அறியாத மக்கட்கூட்டம் இப்படி வாடி வதங்குவதைத் தடுக்க வழியே கிடையாதா என்று எண்ணி எங்கினார் பிரபுபாதர். ஆன்மீக ஒருமைப்பாட்டினாலே தான் இவ்வுலகம் அமைதி காணமுடியும்; அமைதி இருந்தால் உலகில் இன்னலும் வறுமையும் ஒழியும், எனவே ஆன்மீகக் கருத்தை வலியுறுத்த ஒரு பத்திரிகை தொடங்கவேண்டும் எனும் எண்ணம் வலுப் பெற்றது. மருந்து வணிகத்தில் எஞ்சிய ஒரு சிறு தொகையே பத்திரிகைத் தொழிலுக்கு மூலதனமாகியது. அழிவினை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கும் இந்த உலகம் கடவுளை நோக்கித்

திரும்ப வேண்டும் என்ற கருத்துப்பட 'Back to Godhead' என்னும் ஆங்கில இதழ் பிறப்பெடுத்தது.

ஆபே சரனின் இல்லமே பத்திரிகை அலுவலகம். அவரே ஆசிரியர். கட்டுரைகளை எழுதுவதும், புரூப் திருத்துவதும், அச்சிட்டு வெளியிடுவதும் ஆகிய அனைத்துப் பணிகளுக்கும் அவரே. பெரிய வணிக நிறுவனங்கள் திட்டமிட்டுச் செய்யும் இத்தகு பணியினைத் தனியொருவராகத் தொடங்கிய நிகழ்ச்சி ஆபே-சரனின் அசாதாரணமான துணிச்சலை மட்டுமன்றி அளவு கடந்த ஆன்மீகப் பற்றையும், பக்தி சித்தாந்தரின் ஆணையை நிறைவேற்றும் கடமையுணர்வையும் காட்டி நின்றது. உலக அமைதியினையும், கடவுட்பற்றையும் வலியுறுத்தி வணிக நோக்க யின்றி நடத்தப்பட்ட இந்த இதழுக்கு வேண்டிய அச்சிடும் பேப்பர் கிடைக்காமல் ஆபே சரன் அரசு அலுவலகங்களுக்கு திரும்பத்திரும்ப அலைவது உண்டு ஆயினும் எந்த வித மனச் சோர்வும் இன்றி எழுத்துப் பணியினையும், பத்திரிகை வெளியீட்டினையும் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டிருந்தார்.

இந்த நூற்றாண்டின் நாற்பதுகளில் இரண்டாம் உலகப் போரும் ஒரு முடிவுக்கு வந்தது. ஆங்கில அரசினால் விடுதலை பெறத் துடிக்கும் இந்தியாவை கூட்டுக்குள் நெடுங்காலம் அடைத்து வைத்திருக்க முடியவில்லை. 1947-ஆம் ஆண்டு இந்திய நாடு விடுதலை வானில் சிறகடித்துப் பறந்தது. ஆயினும் வகுப்புவாத வல்லூறுகள் சுதந்திரப் பறவையினை ஒரு சில இடங்களில் கொத்திக் குதறி விட்டன. 1947-இல் பஞ்சாப்பிலும் வங்கத்திலும் நடந்த இந்து-முஸ்லிம் மதக் கலவரங்கள் வரலாற்றின் கறை படிந்த ஏடுகளாயின. மனிதரூலும் மதவெறியைத் தவிர்ந்து இறையுணர்வுக்குத் திரும்ப வேண்டும் என்ற கருத்தையே பிரபுபாதரின் ஆங்கில ஏடு யீண்டும் யீண்டும் வலியுறுத்திக் கொண்டேயிருந்தது. இனக்கலவரம் குறித்து பிறரை நாட்களில் பிரபுபாதர் எழுதிய கருத்து இன, மதக்கலவரங்களில் ஈடுபடும் எவருக்கும் எக்காலத்தும் ஒரு படிப்பினை எனலாம். 'இந்து-முஸ்லிம் கலவரங்கள் நடந்த போது இரு பக்கத்திலும் கொலைகள் நடந்தன, தெருவெங்கும் பிணங்கள் கிடந்தன. முனிசிபாலிட்டியினர் அவற்றை அள்ளிப் போட்டுக் கொண்டு இடுகாட்டுக்குச் சென்ற போது லார் எந்த மதம் என்ற வேறுபாட்டுக்கு இடமில்லையே!

எனவே வாழ்கின்ற போதும் அந்த வேறுபாட்டைக் காட்ட வேண்டாமே!

மனச்சான்றுக்கு மதிப்பளித்து, கடவுட் கொள்கையில் அரசியல் தலைவர்கள் நம்பிக்கை வைத்துச் செயலாற்றினாலொழிய உலகம் திருந்தாது என்ற கருத்தை அந்த ஆங்கில ஏடு வற்புறுத்திக் கொண்டேயிருந்தது. அரசியலையும் ஆன்மீகத்தையும் இணைத்து நாட்டுக்கு நல்வழி காட்டிய பெருந்தலைவர்காந்தி அடிகள். கீதையின்பால் அந்த பெருந்தலைவர் கொண்டிருந்த ஈடுபாடு பிரபுபாதருக்கு அவர்பால் பெருமதிப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தது. காந்தியாருக்கு அப்போது வயது எழுபத்தி எட்டு. கட்சி அரசியலில் காந்திக்கு ஒவ்வாத மனப்போக்கும் சிற்சில தலைவர்களிடம் காணப்பட்டது. எனவே அரசியலுக்குப் பாடுபட்டது போதும். முழுநேர ஆன்மீகப் பணிக்குத் திரும்பி விடுங்கள்' என்று காந்தியடிகளுக்கு பிரபுபாதர் ஒரு நீண்ட கடிதம் எழுதினார். 1947-டிசம்பர் ஏழாம் நாள் எழுதிய அந்தக் கடிதத்தில் 'இறப்பதற்கு முன்னர் இறைபணியே உங்களுக்கு நிம்மதியைக் கொடுக்கும்; அரசியலை உதறி விட்டு ஆன்மீகத்திற்கு வாருங்கள்' என்ற உருக்கமான வேண்டுகோள் இருந்தது. ஆபேசரனுக்கு காந்தியிடமிருந்து பதில் ஒன்றும் வரவில்லை. ஆனால் சரியாக ஒரு திங்களுக்குள் காந்திஜி டில்லியில் கோட்சேயின் குண்டுக்குப் பலியாகி விடுகிறார். இந்த நாடே அதிர்ச்சியில் ஆழ்ந்தது. தனக்குத் துணையாகவும் வழிகாட்டியாகவும் எதிர்நோக்கிய தொண்டு கிழவர் மாண்டு போனது தான் முடிபாத துக்கமெனினும் ஆபேசரன் பத்திரிகைப் பணியினைத் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டிருந்தார்.

பாகவத புராணத்துக்கு ஆங்கிலப் பெயர்ப்பும் விளக்கமும் அந்த ஆங்கில இதழில் இடையறாது வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. இறையன்பும், எழுத்துப்பணியும் இலக்கிய சிந்தனையுமே முச்சாகக் கொண்டிருந்த ஆபேசரனுக்கு குடும்பமும், இல்லற வாழ்க்கையும் வாணிகமும் எங்கோ விலகி விட்டன. அலகாபாத்தில் இருந்த மருந்து வணிகமும், பின்னர் லக்னோவில் தொடங்கிய ஒரு தெர்ழிலும் மந்தகதியில் சென்று, போட்ட முதலீட்டை விழுங்கி மறைந்து விட்டன. அலகாபாத் கடையில் பணிபுரிந்த வேலையாட்களே பணத்தைச் சுருட்டி விட்டனர்.

‘கடையினை மூடப் போகிறோம்’ என்று தந்தி வந்த போது ஆபே சரன் ஜான்சியில் ஆன்மீகச் சொற்பொழிவு செய்துகொண்டிருந்தார். கடையினை மூட இருக்கும் செய்தி அவருக்குக் கவலை தரவில்லை. தந்தியினைப் படித்தார். ஒரு மணித்துளி வாயைத் திறக்கவில்லை. பாகவதத்தின் பாடல் ஒன்றை வாய்விட்டுக் கூறினார். “ஆத்மார்த்த பக்தனை கண்ணன் ஆட்கொள்ளும் விதமே இதுதான். உலகியல் பந்தங்களுள் ஒன்று அறுந்து போனது. ராஜதயுடன் ஆன கிருஷ்ணனுக்கு முழுதுமே நான் ஆளாகி விட்டேன்” சில நெருங்கிய நண்பர்கள் மட்டும் உடனடியாக அலகாபாத் செல்லுமாறு யோசனை கூறினார். அந்த அறிவுரையினை ஆபே சரன் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

ஜான்சியிலிருந்து நீண்ட இடைவெளிக்குப் பிறகு ஒரு முறை கல்கத்தாவுக்கு வந்தார். குழந்தைகளின் திருமணப் பொறுப்பு, மனைவியின் அதிருப்தி, ஆகியவற்றோடு மாமனாரின் அங்கலாய்ப்பும் கூடச் சேர்ந்து கொண்டது. எந்த நேரமும் எழுத்தும் பஜனையும் என்றால் குடும்பத்தை யார் கவனிப்பது என்று அவர் நச்சரித்துக் கொண்டேயிருந்தார். உணவு வேலையிலும் கூட ஆபே சரனை யாரும் அழைப்பது இல்லை. மனைவியும் குழந்தைகளும் தனியே அமர்ந்து உண்பதே வழக்கமாக இருந்தது. முப்பது ஆண்டுகளாகக் கணவன் — மனைவியாக இருந்தும், தன்னுடைய மனநிலைக்கு ஏற்ற பரிபக்குவம் மனைவிக்கு வரவில்லையே என்று எண்ணினார் ஆபே சரன். கடைகளைக்குகளைக் கண்காணித்து வருவாயைப் பெருக்கி குடும்பத்தைக் கவனிக்க வில்லையே என்பது மனைவியின் வருத்தம். இருவருக்கும் இடையில் இருந்த பிளவு ஒரு நிகழ்ச்சியில் உச்ச கட்டத்துக்கு வந்துவிட்டது. விட்டிலிருந்த பழைய பேப்பர்களோடு ஆபே சரன் அன்றாடம் பயிலும் பாகவதமும் சேர்ந்து விற்கப்பட்டு விட்டது. மனைவியால் அறிந்தே செய்யப்பட்ட இந்தப் பிழையினை ஆபே சரனால் ஒத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. இல்லற பந்தத்தைத் துண்டித்து விட்டு மறுகணமே வெளியேறி விட்டார்.

உத்தரப் பிரதேச மாநிலத்தின் ஜான்சிக்குள் திருப்பவும் வந்தார். வெள்ளையரை எதிர்த்துக் குதிரைமீது ஆரோகணித்து ஆனுடையில் வாட்போர் புரிந்து வீரமரணம் அடைந்த ராணி

லக்ஷ்மிபாய் ஆட்சி புரிந்த இடம் அல்லவா? அங்கு பிரபுபாதர் தொடங்கிய பக்தர்கள் சங்கம் ஒரு சிறிய கட்டிடத்தில் இயங்கி வந்தது. சிற்சில மாதங்கள் உருண்டோடின. அந்தக் கட்டிடத்தைப் பெண்கள் சங்கத்துக்குக் கொடுத்து விட்டதாகவும், பிரபுபாதர் வேறிடம் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் கட்டிடப் பொறுப்பாளர்கள் கூறி விட்டனர். இது நடந்த ஆண்டு 1950. உணவுக்கோ, உடைக்கோ, இன்றியமையாத செலவுக்கோ இது வரை எந்தத் தடையும் இல்லை. இப்போது நிலைமை வேறு. பிரபுபாதர் ஜான்சியை விட்டு வெளியேறி நேராக டில்லிக்கு வந்தார். எந்த இன்னல் வந்துற்றாலும், உலகளாவிய கிருஷ்ணாய இயக்கம் தொடங்கும் ஆர்வம் மட்டும் அவரை விட்டு நீங்கிய பாடில்லை.

பிரபுபாதரின் டில்லி வாழ்க்கை கரடுமுரடாகவே இருந்தது. கோவில் மண்டபங்களும், மடைப்பள்ளிகளுமே அவருக்குத் தங்குமிடங்கள். அடுத்த வேளை உணவு எங்கு எப்போது என்பது உறுதியில்லை. செல்வ வளம் மிகுந்த பக்தர்கள் சிற்சில சமயம் உண்டியும் உறையுளும் அளிப்பது உண்டு. நிச்சயமற்ற இந்தப் பரதேசி வாழ்க்கையிலும் கூட கண்ணன் பால் கொண்டிருந்த பக்தியும் ஈடுபாடும் அணுவளவும் குறையவில்லை. பாகவதத்துக்கும் பகவத் கீதைக்கும் உரையும் விளக்கமும் எழுதுகின்ற பழக்கமும் நிற்கவில்லை. ஆனால் அவற்றை அச்சிலே வடித்து ஆங்கில இதழாக மட்டும் தொடர்ந்து வெளியிட முடிந்திலது. உண்டிக்கும் உறையுளுக்குமே இடர்ப்படுகின்ற வேளையில் பத்திரிகையை எப்படி வெளிக் கொணர இயலும்? வலிய வந்து யாரும் உதவுவாரில்லை. வளம் மிகுந்தோரையும் உயர் அலுவலகங்களையும் சந்தித்து தனது ஆத்ம தாகத்தை எடுத்துக் கூறி கையெழுத்துப் பிரதிகளைக் காட்டுவது உண்டு. ஏதோ ஐந்தாம் பத்தாம் தாள் கொடுத்தார்களே ஒழிய தேவைக்கேற்ற உதவியில்லை. இருப்பினும் இப்படி சிறுதுளியாக வந்த தொகையினைச் சேர்த்து மீண்டும் அந்த ஆங்கில இதழினை (Back to Godhead) வெளியிட்டனர்.

டில்லி நகரின் வெடவெடக்கும் குளிரையும் பொருட்படுத்தாது அதிகாலையிலேயே அச்சகம் சென்று புருப் பார்த்து, அச்சிட்ட பிரதியினைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு விற்பனை

செய்யத் தொடங்குவார். தேனீர்ச் சாலைகளில் அமர்ந்து அருகில் இருப்போரிடம் பேச்சுக் கொடுத்து மனநிலை அறிந்து இதழினை விற்றார். சிலருக்கு இலவசமாகக் கொடுப்பதும் உண்டு. பிற இடங்களுக்கும் வெளிநாட்டு நூலகங்களுக்கும், பல்கலைக்கழகங்களுக்கும், தனிப்பட்டோருக்கும் அஞ்சல் வழியாகவும் இந்தப் பத்திரிக்கையை அனுப்புவார். இந்தியக் குடியரசுத் தலைவராக இருந்த ராஜேந்திர பிரசாத்துக்கு எப்போதும் ஒரு இதழ் இலவசமாக அனுப்புவது அவரது வழக்கம். பெற்றுக் கொண்டதாக ஒரு கார்டு கூட வருவதில்லை என்பது பற்றி அவர் கவலைப்படுவதும் இல்லை. மிகுந்த இன்னலுக்கிடையில் ஆங்கில இதழினை அச்சிடுவதையோ வலியச்சென்று விற்பனை செய்வதையோ நிறுத்தவில்லை. கோடையில் டில்லியின் வெப்பநிலை 114 டிகிரீக்கு மேல் இருக்கும். கொதிக்கின்ற அந்த வெப்ப காலங்களிலும் பிரபுபாதர் தனது பணியை நிறுத்தவில்லை. ஒரு முறை வெப்ப வீச்சுக்கு (sun stroke) ஆளாகி வீதியிலே மயங்கி விழுந்து விட்டார். நல்வினை வயத்தால் நண்பர் ஒருவர் மருத்துவமனையில் சேர்த்து குணப்படுத்தி விட்டார். பிறிதொர் சமயம் பாய்ந்தோடி வந்த பசுமாடு பிரபுபாதரை குத்திக் காயப்படுத்தி விட்டது. இவ்வளவு இடைஞ்சலுடன் ஏன் இந்த வேலையை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும்? என்று அவரே ஒரு கணம் எண்ணியது உண்டு. ஆனால் பிற்றை நாட்களில் கிருஷ்ணாய இயக்கம் உலகெங்கனும் கொடி கட்டிப் பறக்கத் தொடங்கிய போது இந்தப் பழைய நிகழ்ச்சி களையெல்லாம் நினைவு கூர்ந்து அவர் தன்னுடைய சீடர்களுக்கு அமைதியாகக் கூறியது இது தான். “யான் பட்ட இடரீப்பாடுகள் அனைத்தும் சோதனைகளே! தளராமல் உழைக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திய படிப்பினைகளே! அனைத்தையும் கடந்த கண்ணனுக்கே ஆளாக வேண்டுமானால், அந்தச் சோதனைகளைக்! கடந்து தான் ஆக வேண்டும் என்று இப்போது உணர்கிறேன்”.

மனித வாழ்க்கையில் இன்பத்தினைக் கண்டு எக்காளமிடுவதும் துன்பத்தைக் கண்டு துவண்டு வீடுதும் ஆய இயல்புகள் பொருத்தமுடையன அல்ல என்று கூறும் வள்ளுவரது கருத்துக்குப் பிரபுபாதரின் வாழ்க்கை இலக்கியமாக இருந்திருக்கிறது என்று கூறலாம்.

டில்லியிலிருந்து என்பது மைல் தூரத்தில் யமுனை நதிக்கரையில் உள்ள அழகிய சிறுநகரம் பிருந்தாவனம். ஐயாயிரம்

ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே மானுடப்பிறப்பு எடுத்தபோது கரீமேக வண்ணானா கமலக்கண்ணன் தனது செம்மலர்ப் பாதங்களாலே சிற்றில் இழைத்தும் சிறுதேசீ உருட்டியும் விளையாடிய இடம். ஆழத்தை மறைத்துக் கொண்டு அமைதியாக நடந்து செல்லும் யமுனை நதிக்கரையில் கிருஷ்ணனுக்கும் ராதைக்கும் ஆலயம் எடுத்துள்ளனர் சைதன்யரின் திருத் தொண்டர்கள் அறுநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இந்தத் தொண்டினைச் செய்திருந்தனர். ஆரவாரம் மிகுந்த இந்தியத் தலைநகரை விடுத்து அமைதியான சூழல் நிறைந்த பிருந்தாவன நகரையே பிரபுபாதர் தேர்ந்தெடுத்தார் எழுத்துப்பணிக்கும், தெய்வீக சிந்தனைக்கும் பிருந்தாவனமே ஏற்ற இடமாக இருந்தது. (தொடரும்)

கோவில் திருப்பணியில் கல்லூரி மாணவியர்

ஏழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அப்பர் பெருமானுக்கு உழவாரப் படையாளி என்றும் ஒரு சிறப்புப் பெயர் உண்டு தமிழகத்துக் கோவில் மதில்களில் செடியும் கொடியும் மண்டிக்கிடந்தால், தன் கையில் உள்ள உழவாரத்தால் அவற்றைச் செதுக்கித்தள்ளி விட்டு, ஆலயங்களின் உறுதிக்கும் தூய்மைக்கும் அவர் தன்னாலியன்ற பணி புரிந்துள்ளார். முன்னோர் கட்டிய மாதிரி விண்ணை முட்டும் ஆலயங்களை நம்மால் கட்ட இயலாவிட்டாலும், இருக்கின்றவற்றையாவது புதுப்பித்து, போற்றிப் பாதுகாக்க வேண்டாமா? தமிழகத்தின் பல்வேறு மூல முடுக்குகளில் பழங்காலத்தில் ஆலயங்களில் கவனிப்பாரின்றிப் பழுதடைந்து கிடக்கும் காட்சி நமது கடமை உணர்வைத் தூண்ட வேண்டாமா? திருச்சிக்கு அருகில் சோழர் காலத்திய பழவேட்டரையர்கள் கட்டிய இரண்டு கோவில்களை சீத்தாலக்ஷ்மி ராமசாமி பெண்கள் கல்லூரி மாணவியர் அண்மையில் தூய்மைப்படுத்தியுள்ளனர். மண்டிக்கிடந்த புதீகளை அகற்றிவிட்டு மூலத்தானத்தில் குடிகொண்டிருந்த வெளவால்களை விரட்டிவிட்டு விளக்கேற்றி வந்துள்ளனர் பெண்களின் கரம் பட்ட எந்தப்பொருளும் தூண்டா விளக்காய்த்துலக்கும் என்பது உறுதி. பாராட்டத்தகும் இந்தப்பணியினைப் பலரும் பின்பற்ற வேண்டும்.

நாவலாசிரியர் ஜயஸங்கர் பிரசாத்

— செல்வி. சரஸ்வதி, எம். ஏ

“இலக்கியம் சமுதாயத்தைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடி” எனப்படும். எந்த ஒரு இலக்கியத்தின் வழியாகவும், அது படைக்கப்பட்ட காலகட்டத்தில் அம்மொழியின் சிறப்பு, நாட்டின் நிலை, மக்களின் பண்பாடு எப்படியிருந்தது என்பது போன்ற அநேக செய்திகளை நாம் அறிகிறோம்.

இந்தி மொழியைக் குறிப்பிடும்போது நம் மனக்கண்முன் தோன்றுவோர் துளஸீதாசர், சூர்தாஸ், மீரா போன்றோரே. இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இந்தி இலக்கியம் மற்ற எல்லா இந்திய மொழிகளைப் போலவே. ஒரு பெரும் மாற்றத்தை ஏற்றுக் கொண்டது. பற்பல எழுத்தாளர்கள் தோன்றி அம்மொழியின் ஏற்றத்திற்கு வழி வகுத்தனர்.

ஆங்கில மொழியில் ‘ஷேக்ஸ்பியர்’ அந்த நாடகக்கலைக்கு ஒருநிரந்தரமான, தனிமம் வகுத்துத் தந்ததுபோல் இந்தி இலக்கிய வானில் தோன்றிய திரு.ஜயஸங்கரப்ரஸாத், இனிய தொண்டு பல புரிந்தார்.

தோற்றம் :

புண்ணிய நகரம் காசியில் 1889-ம் ஆண்டு மிக்க செல்வம் வாய்ந்த ஒரு குடும்பத்தில் பிரஸாத் இளைய மகனாகப் பிறந்தார். பிரஸாத் கலைமகளின் அருளும் திருமகளின் பொருளும் தமது இளமையிலேயே வாய்க்கப் பெற்றார். இவரது இளமைக் காலத்தேயே அக்கால முறைப்படி இவருக்கு மணம் முடிந்தது. வீட்டிலேயே வங்காளம், வடமொழி, ஆங்கிலம் ஆகிய பல மொழிகளைக்கற்றார். மொழியறிவு அறிவுப் பெட்டகத்தின் திறவுகோல். வடமொழி மூலம் பாரதத்தின் சிறப்பு மிக்க பாரம்பரியத்தின் ஏற்றத்தை உணர்ந்த பிரஸாத் நாட்டின் நலிவு நிலையினையும் காலப் போக்கில் நன்கு உணர்ந்தார். பௌத்தமதக் கொள்கைகள் பற்றி நன்கு அறிந்தார். ஆங்கில அறிவும் உற்ற துணையாயிருந்தது அறிவின் மேம்பாட்டிற்கு.

தந்தையின் இழப்பு இளமைக்கால இனிய வாழ்வுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தது. பரம்பரைத் தொழிலாம் வாணிகத்தில் நுழைந்தார். கடையில் அமர்ந்த பிரஸாதின் கற்பனை கட்டவிழ்த்தது. எழுதுகோல் அற்புதங்களைப் படைக்கத் தொடங்கியது. சில ஆண்டுகளில் ஒரே தமையனாரையும், பின் மனைவியையும் இழந்த இவர் வாழ்வின் நிலையாமையை உணர்ந்தார். இளமையில் கற்ற கல்வி வாழ்வில் பயன்பட்டது. வேதம் உபநிஷதங்கள் கூறிய உண்மைகளை நன்கு புரிந்துகொள்ளத் தொடங்கினார். தனிப்பட்ட வாழ்வில் எத்தகு இன்னல் இருந்தாலும், அதனைப் பற்றிக் கலங்காது இவர் ஒரு இலக்கியப் படைப்பாளியாக இருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

படைப்புக்கள் :

முதன் முதலில் கவிதைகள் எழுதி கவிஞராக அறிமுகமான திரு. பிரஸாத் வெகு வேகமாக மக்கள் மத்தியில் புகழ் பெற்றார். இவரது கவிதைகள் 'சாயாவாத்' என்ற புதுத் துறையைச் சார்ந்தவையாயிருந்தன. 'சித்ராதாச்' 'காளை குலம்' 'ஜர்னா' போன்ற கவிதைகளை இயற்றியவர். 'ஆன்ஸூ' என்ற ஒரு சிறிய காவியத்தையும் இவர் இயற்றினார். இதில் இயற்கை அழகும், வேதாந்தக் கருத்துகளும் நிரம்பி வழிகின்றன. இக்காவியம் பிரஸாதின் எழுத்துலக வாழ்வின் திருப்புமுனை எனலாம். எண்ணங்களின் எழுச்சி 'கண்ணீர்' காவியத்தில் காணப்படும் அளவு வேறு எந்த படைப்பிலும் இல்லை. இவரது 'லஹர்' (அலை) போதி மரத்தினடியில் ஞானோதயம் பெற்ற புத்தரது வாழ்வு, அவரது கொள்கை ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது. 'லஹர்' என்ற பாடல் தொகுதி பல அழகிய பாடல்களை உள்ளடக்கியது.

'காமாயனி என்ற மிகச்சிறந்த காவியத்தை எழுதியதன் மூலம் ஜெயசங்கர் கவிதையுலகில் அழியாப் புகழ் பெற்றார். காமாயினி எனும் இவரது காப்பியம் மில்டனின் பேரடைஸ் லாஸ்ட் (சுவர்க்க நீக்கம்) கம்பனின் 'இராமாயணம்' வால்மீகியின் 'இராமகாதை' இவற்றுடன் ஒப்ப நோக்கத் தரும் சிறப்புடையது. ஆதியில் நிகழ்ந்த மனுவின் வாழ்க்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட காமாயனி, மனோதத்துவத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. இதை 'சாயாவாதின் உபநிடதம்' என்பர். இதில் வரும் நான்கு பாத்திரங்களும் மனித எண்ணங்களின் உருவங்-

களே, மனிதமனத்தை மனுவாகவும், உள்ளத்தை ஸ்ரத்தா என்ற பெண்பாத்திரமாகவும், இடா என்ற மற்றொரு பெண் பாத்திரம் மனிதனது அறிவாகவும் கற்பனை செய்த கவி இவர்தான். இன்றைய மனிதனையும் ஒரு பாத்திரமாக, மனு ஸ்ரத்தாவின் மகனாக உருவகித்துள்ளார். மனுவின் மனப்போராட்டமே கதைக்கரு.

மனிதவாழ்வு அமைதியையே மையமாகக் கொண்டது. விஞ்ஞான முன்னேற்றமோ, அறிவாற்றலோ அதைத் தரமுடியாது. எப்போது மனிதன் தன் வாழ்வில் அறிவு, உள்மனம், முன்னேற்றம் முன்றையும் சம அளவில் கலந்து தன் வயப்படுத்துகிறானோ அன்றே அவன் அமைதி காண்கிறான். ஒன்று இன்றேல் அமைதி குன்றும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்த எழுதப்பட்ட காவியத்தின் தொடக்கம், உலக அழிவில் தொடங்குகிறது. ஒரு பெரிய காவியத்திற்குத் தேவையான அவ்வளவு சிறப்பு இயல்புகளும் பொருந்திய இந்நூலைப் பற்றி சுருங்கக் கூறின, 'காமாயனிக்கு இணை இல்லை'. இந்த ஒரு நூலைப் படிப்பதற்காகவே இந்த மொழியைக் கற்கலாம்.

நாடகங்கள் :

பிரஸாத் எழுதிய நாடகங்கள் ஏராளம். வரலாற்றுப் பின்னணியில் பாரதத்தின் பழஞ் சிறப்பை எடுத்துக்கூறி, மக்களின் மனத்தில் உறங்கிக் கிடந்த தாய்நாட்டுப் பற்றைத் தட்டி எழுப்பினார். இவரது நாடகங்கள் மேலை - கீழைநாட்டு நாடகக் கலையின் கூட்டு முயற்சியாக விளங்கின. ராஜ்ய ஸ்ரீ, த்ருவாஸ்வாயினி, ஜாமே ஜய கா, நாகயக்ஞ, விஸாக, சந்த்ரகுப்த, ஸ்கந்தகுப்த, அஜாத ஸத்ரு, போன்ற பல சிறந்த நாடகங்களை எழுதினார், மேலும், இந்தியில் 'ஏக் கூண்ட்' என்ற முதல் ஓரங்க நாடகத்தை எழுதிய பெருமை இவரையே சாரும்.

நாட்டுப்பற்று, நமது நாட்டு கலாச்சாரத்தின் பெருமை ஆகியவற்றை நிலைநிறுத்தும் உயரிய நோக்கம் கொண்டவராகவே தமது நாடகமாந்தரை ஜெயசூர்யா படைத்துள்ளார். இந்திய நாடகக் கோட்பாட்டிற்கு ஏற்ப இறுதியில் உன்மை, நேர்மை போன்றவற்றின் வெற்றி, தீமையின் வீழ்ச்சி என்ற முறையில் இவரது நாடகங்கள் முடிவுறுகின்றன.

இவரது நடை கவிதை நயம் மிகுந்தது. உணர்ச்சி தரும்பு வசனங்கள். இடை இடையே எழில்மிகு பாடல்கள்; ஏற்ற நிகழ்ச்சிகள் என இவரது நாடகங்கள் நெஞ்சை அள்ளுவனவாக அமையந்துள்ளன. மாலையில் ஊடுருவும் நூல் போல் நாடகங்கள் ஊடே நமது வேதாந்தக் கொள்கைகள் இலைமறை சாயாக விளங்குகின்றன.

சிறுகதைகள் :

இவரது சிறுகதைகள் மனதின் அடித்தளத்தைத் தொடுபவை. ஆகாஷ்தீபம், இந்தர்ஜால், ஆந்தி, சாயா, ப்ரதித்வனி என்பன இவரது சிறுகதைத் தொகுப்புகள். இயற்கை வருணனை, பழமையின் சிறப்பு, உளவியல், உயர்ந்த கற்பனை இவையே இவரது கதைகளின் சிறப்பம்சங்கள்.

புதினங்கள் :

நடுத்தர குடும்பங்களின் சமூகப் பிரச்னைகள், முரன்பாடுகள், சூழ்நிலைகளை நிலைக்களனாகக் கொண்டு, எழுதப்பட்ட இவரது நவீனங்களில் முதலிடம் பெறுவது 'கங்கால்'. தமது மற்றொரு நவீனமாகிய தீதலீ கிராமிய வாழ்வின் முன்னேற்றத் திற்கு பல வழிகளைக் கூறுவதாகும். 'இராவதி' என்ற முற்றுப் பெறாத புதினம் வரலாற்றுப் பின்னணியில் எழுதப்பட்டது.

கட்டுரைகள் :

இவரது கட்டுரைகளின் தொகுப்பு 'கால்ய ஒளர் கலா' — காவியமும், கலையும் என்பதாகும். இதன் மூலம் இவரது ஆழ்ந்த புலமை, ஈதையும் உற்று நோக்கி சிந்திக்கும் ஆற்றல், தருக்க முறையில் பகுத்து, வகுத்து எழுதும் நயம் ஆகியவை தெளிவாகின்றன.

'சாயாவாத்' என்ற அழைக்கப்படும் புதுத்துறை (Mysticism) எனும் ரஹஸ்ய லாதின்கிளையே. இதன் சிறப்பு, இயற்கை எழில், சோகம், தனிமனித மேம்பாடு, இயற்கையை விரும்பும் மனநிலை, தெய்வத்தை இயற்கை மூலம் உய்த்துணர்-

தல், எழுதும் முறையில் புதிய உத்திகளைக் கையாளல் என்ற பலவாகும். இச்சாயாவாதின் தந்தையாம் பிரஸாத் 1937 - ம் ஆண்டு இயற்கை எய்தினார். தமது குறுகிய வாழ்வில் எழுத்துத் துறையில் ஒரு புதிய யுகத்தினை படைத்த பிரஸாத் என்றும் வாழ்வார். அவரது இலக்கியப் படைப்பு இளம் எழுத்தாளர்களை வழி நடத்திச் செல்லும் வன்மை வாய்ந்தது. பிரஸாதின் இந்திமொழிப் படைப்புகளைக் கற்று உணர்தல் இலக்கிய இன்பம் பயப்பதாகும்.

ஆங்கிலத்தில் டாக்டர் பட்டம் பெற்ற தமிழ் மாணவர்

செந்தமிழ் - இதழின் பொறுப்பாசிரியரான திரு. பழனி அரங்கசாமி ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களைப் பற்றி ஆய்வு செய்தமைக்காக இரண்டு திங்களுக்கு முன்னர் மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் டாக்டர் பட்டம் வழங்கியுள்ளது. தஞ்சை மாவட்டம் விண்ணமங்கலம் எனும் சிற்றூரில் பிறந்த இவர் தருமபுர ஆதீனத் தமிழ்க் கல்லூரியில் வித்வான் பட்டம் பெற்றவர் அண்ணாமலைப்பல்கலைக் கழகத்தில் சேர்ந்து பி.ஓ.எல், ஆங்கில எம்.ஏ. பட்டங்களும் பெற்று கோவை, பழனி, உசிலம்பட்டி ஆகிய கல்லூரிகளில் ஆங்கில விரிவுரையாளராகவும், பேராசிரியராகவும், பணி புரிந்தவர். கடந்த பதினான்கு ஆண்டுகளாக அஞ்சல் வழிக் கல்வித்துறையில் பணியாற்றி வரும் இவர் தற்போது துணை இயக்குநராக இருக்கிறார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் மாணவனாக இருந்த நான்கு ஆண்டுகளிலும் பேச்சுப் போட்டிகளிலும், கட்டுரை எழுதும் வன்மையிலும் தொடர்ந்து பரிசுகள் பெற்றவர். டில்லி, சண்டிகாஃ திருவனந்தபுரம் போன்ற இடங்களில் ஆங்கில மாநாடுகளில் கலந்து ஆய்வுக் கட்டுரைகள் படித்துள்ளார். செய்தி உலகம் எனும் இவரது நூல் சென்னை, மதுரை அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகங்களில் இதழியல் பாடநூலாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆங்கிலத்தில் இரண்டும், தமிழில் நான்கு நூல்களும் எழுதி உள்ளார் கழகத்தாவுக்குச் சென்று முன்று வாரங்கள் தங்கி அன்னைதேரசா எனும் நூலையும் படைத்துள்ளார். ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய இரு மொழிப்புலமையும், சொற்பொழிவாற்றும் திறமையும் கைவரப் பெற்ற இவரது வளர்ச்சிக்கு நமது வரழ்த்துக்கள் உரியன.

—என்.எஸ். முத்துமலைச்சாமி.

அறிவியலும் ஆன்மீகமும்

D. சாவித்திரி

சேவுகள் அண்ணாமலைக்
கல்லூரி, தேவகோட்டை

முன்னுரை :

இன்றைய உலகில் எல்லாத்துறைகளும் முன்னேறி வருவதைக் காண்கிறோம். அவைகளில் முதலிடம் பெறுவது அறிவியல் துறையே. அதனுடைய வளர்ச்சியைப்போன்று வேறெந்தத்துறையும் முன்னேறவில்லை. அறிவியல் வளர்ச்சியினால் தான் இந்தியா ஓரளவு வளர்ந்துவரும் நாடுகளில் சிறப்புடையதாகக் கருதப்படுகிறது. நடைமுறை விஞ்ஞானம் (Applied Science) அதில் முக்கியப்பங்கு வகிக்கின்றது. நாம் செய்யும் அன்றாட சாதாரண செயல்கள் கூட அறிவியல் முறைப்படியே அமைந்துள்ளது. அது வெளிப்படையாகத் தெரிவதில்லை என்றாலும் அது அறிவியல் முறையைப் பின்னணியாகக் கொண்டுள்ளது.

விஞ்ஞானமும் மதச்சடங்குகளும் :

கோயில்களில் நான் தோறும் ஆராதனை, அபிஷேகங்கள் தண்ணீர், எண்ணெய், பால், தேன் போன்ற பொருள்களைக் கொண்டே நடத்தப்படுகின்றன. இதனால் ஏற்படும் விளைவுகள் என்ன என்பதை விஞ்ஞான முறைப்படி காண்போமானால் அந்தச் சிலையின் மின்கடத்தும் திறனை அறிய முடிகிறது. இதன் மூலம் காற்று மண்டலத்தில் எதிர்மின்னூட்டம் (Negative on Concentration) அதிகரிக்கிறது.

எதிர் மின்னூட்டமும், ஈரப்பதமும் உள்ள காற்று மண்டலம் கர்ப்பக்கிரகத்துள் அமைந்துள்ளது. அதனுள் 'ஓம்' என்ற ஒலியுடன் அவ்வோசை அந்தக் கருவறையினுள் எதிரொலிக்கும். இதனால் காற்று மண்டலம் பெரும் அலையும் ஒத்ததீவீவும் (Maximum Amplitude at Resonance) பெறுகிறது. இதன் மூலம் அயனியாக்கப்பட்ட மூலக்கூறுகள் எங்கும் பரவி அதனை சுவாசிக்கும் மனிதர்களின் உடலுக்கும், உள்ளத்திற்கும் நன்மையளிக்கின்றன.

ஆலயத்தில் உள்ள கருவறை ஓர் ஒத்ததிசீவுக் கலமாகவும் (Resonator), மூலவிக்கிரகம் ஒலி அலைகளின் எதிரொலிப்பானாகவும் (Reflector of Sound), அதன்டியில் உள்ள யந்திரத்தகடு ஆற்றலைச் சேமிக்கும் கலமாகவும் (storer of Energy) அயனி ஆக்கப்பட்ட காற்றுமண்டலம் ஆற்றலைக்கடத்தும் பாதையாகவும் (Medium of Energy transfer) அங்கே வழிபடுவோர் ஆற்றலை ஏற்போராகவும் விளங்குவதை அறியலாம்.

அறிவியலுக்கு அப்பாற்பட்டவை:-

அறிவியல் மனிதனைச் சுற்றியுள்ள இயற்கையை ஆராய்ந்திருக்கிறது “மனிதனைத் தெரிந்து கொள்வது என்பது அரியகலை. அதுவும் அவனுடைய உள்மனத்தைப் புரிந்துகொள்வது என்பது மிகவுருட்பமானகலை. அதன் வெளி விளிம்பைக்கூட நமது விஞ்ஞான முன்னேற்றங்கள் இன்னும் தொடவில்லை” என்கிறார் ஜான் ஹக்ஸ்லி.

விஞ்ஞானி மனிதனையும் ஆராய்ந்திருக்கிறான். ஆனால் அதுவோர் அளவுடன் நின்றுவிட்டது. மனிதனின் உடற்கூறுகள், நரம்பு மண்டலங்கள், புலன்களின் அமைப்புக்கள் எல்லாவற்றையும் அறிவியலார் ஆராய்ந்துவிட்டனர். இவற்றையெல்லாம் இயக்குகிற உள்மனம் எப்படிப்பட்டது? உடம்பில் உள்ள கோடிக்கணக்கான அணுக்களை இயக்கும் மிகப் பெரிய சக்தி உடல் வடிவத்தில் எங்கே இருக்கிறது? அதை மனிதன் அறிவியல் மூலம் கண்டுபிடிக்கவில்லை.

தன்னைத் தான உணர்ந்து கொள்ளுவது (self awareness) என்பதுதான் இன்றைய விஞ்ஞானத்தின் புதிய பிரச்சனை. மூளை எப்படி இயங்குகின்றது? அதில் என்றும் அழியாமல் இயங்கும் சிந்தனைசக்தி எங்கிருந்து வருகிறது? அதை ஆக்கப் பூர்வமாக வளர்த்து உருவாக்குவது எப்படி? இதையே இன்று அறிஞர்கள் நாடுகிறார்கள். அவர்களுக்குப் புதிய புதிதாகத் தென்படுவது இந்த ஆராய்ச்சி.

விஞ்ஞானமும் பழக்க வழக்கங்களும் :-

மார்கழி மாதத்தில் அதிகாலை நேரத்தில் காற்றில் ஓசோன் எனும் வாயு நிரம்பக்காணப்படுகிறது. அதிகாலையில்

பெண்கள் கோலம் போடும் பொழுதும், பஜனை போன்ற செயல்களில் ஈடுபடுவதாலும் இந்த ஓசோன் வாயுவை அவர்கள் சுவாசிக்கின்றனர். இது அவர்களது தசைகளைக் குறிப்பாக வயிற்றுப்புறத் தசைகளை வலுப்படுத்துகிறது. பிரசவ நேரங்களில் சுலபமாகக் குழந்தை வெளிவர இது உதவும்.

இந்து சமயப் புராணங்களில் ஒன்று தசாவதாரம். இதில் பரிணாம வளர்ச்சி விவரிக்கப்படுகிறது. முதல் அவதாரமான மச்ச (மீன்) அவதாரம், உயிரினம் முதலில் நீரில் தோன்றியதைக் குறிக்கும். இரண்டாவது அவதாரமான கூர்ம (ஆமை) அவதாரம் ஊர்வன இனப் பரிணாம வளர்ச்சியைக் குறிக்கிறது. வராக (பன்றி) அவதாரம் பாலூட்டிகளைக் குறிக்கிறது. அடுத்து வருவன மனிதனின் பரிணாம வளர்ச்சியைக் குறிக்கிறது.

நரசிம்ம அவதாரம் மிருக — மனிதனையும், வாமன திருவிளக்கம் அவதாரங்கள் இடைநிலைகளையும்' பரசுராம அவதாரம் கற்கால மனிதனையும், ராம, கிருஷ்ண அவதாரங்கள் தற்கால மனிதனையும் குறிக்கின்றன. இதற்கும் தற்கால அறிவியல் பரிணாமத் தத்துவத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு.

நாம் நெற்றியில் குங்குமம் இட்டுக் கொள்வது நமது கடவுள் பக்தியை மட்டுமே குறிப்பிட்டுக் காட்டுவதற்கல்ல. குங்குமத்தில் உள்ள கரிமப் பொருள் நமது நெற்றியின் தோல் மூலம் உள்ளிறங்கிச் சென்று அங்கிருக்கக்கூடிய நரம்புகளின் செயல்பாட்டுத் திறனைத் தூண்டுகிறது. அதன்மூலம் நமது மூளைக்குச் செல்லக்கூடிய நரம்புகள் அனைத்தும் நன்கு செயற்பட வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.

இந்துக் கோயில்களில் கொடுக்கப்படும் துளசித் தீர்த்தத்தில் உள்ள துளசி மூலிகை வகையைச் சார்ந்தது. அதை பருகும்போது உடலில் உள்ள பலநோய்கள் நீங்குதற்குரிய வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இது நோயின் தன்மையைத் தணிப்பதற்கும், எதிர்ப்புத் தன்மையை வளர்ப்பதற்கும் உதவுகிறது.

முடிவுரை :

இவ்வாறாக மனிதன்செய்யும் ஒவ்வொரு செயலும் ஓர் அறிவியற் கருத்தினை அவன்றியாமலேயே அறிவுறுத்துகிறது. அவனது ஒவ்வொரு செயலும் அவனது மனத்திடத்தினையும், நல்ல எண்ணங்களையும் வளர்க்க உதவுகிறது. இதன் மூலம் ஆன்மீகத் தத்துவங்கள் அனைத்திலும் நம் முன்னோர்கள் அறிவியற் கருத்துக்களையும், அவைகளின் அவசியத்தையும் சில கட்டுப்பாட்டு வழிமுறைகளின் மூலம் உணர்த்தவே தலைப்பட்டுள்ளனர் என்பது தெளிவாக இவைகளில் தெரிகின்றது. எனவே அறிவியலே ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக அமைகின்றது என்பது மேற்கூறிய சில கருத்துக்களின் மூலம் நமக்கு விளங்குகின்றது.

இந்திய இலக்கியங்களில் நாட்டுப்பற்று

— ஒரு கருத்தரங்கு

கடந்த மார்ச் திங்கள் 21, 22, 23 ஆகிய தினங்களில் பல கலைக்கழக மானியக்குழுவின் உதவியுடன் அண்ணாமலைப் பல கலைக்கழகத்தில் ஒரு கருத்தரங்கு நடைபெற்றது. இந்திய இலக்கியங்களில் நாட்டுப் பற்று - என்பதே பொதுத்தலைப்பு-துணைவேந்தர் சை. வே. சிட்டிபாபு அவர்களின் தலைமையில் முதல்நாள் விழா சிறப்புடன் நடைபெற்றது. இந்தியாவின் பல்-வேறு மாநிலங்களைச்சார்ந்த பற்பல பேராசிரியர்களோடு, கு. ராஜவேலு, பெ. நா. அப்புசாமி, வ. உ. சி. சுப்பிரமணியம் போன்றோரும் கலந்து கொண்டனர். மதுரைப்பல்கலைக்-கழகத்தைச்சார்ந்த டாக்டர். பழனி அரங்கசாமி, டாக்டர், ராய் ஆகியோரும் சொற்பெருக்காற்றினர். நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் ஆங்கிலத்தில் நடைபெற்றன. விழா ஏற்பாடுகளை தமிழ்த்துறை தலைவர் டாக்டர். ஆறு அழகப்பன், மற்றும் தமிழ்த்துறையினர் சிறப்புறச் செய்தனர்.

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகப் புதிய வெளியீடுகள்

1. Shakespeare & Ilango as Tragedians
— K. Chellappan ரூ. 65 / —
2. கணிப்பொறி ஒருங்கும் பேசிக் மொழியும்
— கா.செ. செல்லமுத்து நூலகப்பதிப்பு ரூ. 65 / —
மாணவர் பதிப்பு ரூ. 35 / —
3. தமிழில் காப்பியக் கொள்கை
— முனைவர் து.சீனிச்சாமி ரூ. 79 / —
4. சிலப்பதிகாரம்
— பதிப்பாசிரியர் உ. வே. சாமிநாத ஐய்யர் ரூ. 125 / —
5. புதிய இராகங்கள்
— து. ஆ. தனபாண்டியன் . ரூ. 150 / —
6. குறுந்தொகை (மூலமும் உரையும்)
— பதிப்பாசிரியர் சண்முகம்பிள்ளை ரூ. 140 / —
7. The Catalogue of Palm Leaf Manuscripts in
the Tamil University
— K.C. Chellamuthu, T. Padmanaban &
P V. Nagarajan ரூ. 55 / —
8. நாடகக்கலை
— தமிழாக்கம் : மு. இராமசாமி ரூ. 65 / —
9. போகர் வைத்தியம் 700
— சே. பிரேமா & ப. வெ. நாகராசன் ரூ. 112 / —
10. பொறுப்பு
— தமிழாக்கம் : இரா. சுப்பராயலு ரூ. 25 / —
11. தொல்காப்பியம் — பொருளதிகாரம் — செய்யுளியல்
— இளம்பூரணர் உரையுடன் ரூ. 145 / —
மேற்கண்ட நூல்களை நேரில் / தபால் வழி பெறுவோருக்கு
30% கழிவு அளிக்கப்படும்.
மாணவர் பதிப்பில் நூல்களைப் பெறுவோருக்கு 25 %
கழிவு அளிக்கப்படும்.
பேராசிரியர், ஆய்வு மாணவர்க்கு 40 % கழிவு உண்டு.
அஞ்சல செலவு தனி.
தங்கள் தேவைக்குப் “பதிப்புத்துறை இயக்குநர், தமிழ்ப்
பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர் 613 001, தமிழ்நாடு” என்ற முகவரி
யுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.